

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. března 2025 odvolání **obžalovaných** [redacted], narozeného [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], narozeného [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], narozeného [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], narozeného [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], nehlášeně bytem [redacted], [redacted], [redacted], a státního zástupce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2024, č. j. 43 T 11/2020-1945, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaných [redacted],
[redacted], [redacted] a státního zástupce zamítají.

Odůvodnění:

I. Obsah napadeného rozsudku

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2024, č. j. 43 T 11/2020-1945, byli uznáni vinnými, a to **obžalovaný** [REDACTED] zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, **obžalovaný** [REDACTED] zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a **obžalovaný** [REDACTED] zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Trestné činnosti se měli dopustit tím, že

I.

v období nejméně od přesně nezjištěného dne roku 2015 do 13. 11. 2018, jako hlavní organizátor skupiny, tvořené nejméně spoluobčalovaným

[illegible]

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

██████████, ██████████ nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, která se zabývala především pěstováním rostlin konopí a výrobou marihuany, obchodem s marihuanou a dalšími drogami, jako je např. kokain, pervitin, extáze a bromazepam,

jednal tak, že zejména opatroval tyto drogy z různých zdrojů za účelem jejich další distribuce, zajišťoval semena a sazenice rostlin konopí pro další pěstitele, s nimiž domlouval jejich pěstování, průběžně kontroloval pěstební podmínky a k pěstování rostlin jim poskytoval

radý, dále vypěstované rostliny nebo i vyrobenou marihuanu od pěstitelů odebíral, z části odebrané rostliny konopí sám sušil nebo zajišťoval jejich sušení u jiných osob a zejména organizoval a řídil akce tzv. "škubačky", pro které zajišťoval příslušné prostory, nářadí, obaly a domlouval konkrétní osoby, zpravidla v počtu 4-6 osob pro každou akci, které vozil na místo svým vozidlem, aby zde tyto osoby oddělovaly od usušených rostlin konopí toxikomansky využitelné části, za což jim dával jako odměnu jídlo, pití, peníze nebo drogy, jako např. pervitin, kokain a marihuanu v množství uživatelských dávek, přičemž takto vyrobenou marihuanu si z části ponechal, z části prodával sám nebo prostřednictvím zprostředkovatele dalším osobám a peníze získané z jejího prodeje užil pro svou potřebu, takto konkrétně:

1/

v přesně nezjištěné dny celkem nejméně ve čtyřech případech vždy na jaře v letech 2015, 2016, 2017 a 2018 na přesně nezjištěném místě koupil od [REDACTED], nar. [REDACTED], vždy nejméně 30 sazenic rostlin konopí, tedy celkem nejméně 120 sazenic rostlin konopí, dále od přesně neustanoveného muže, se kterým ho zkontaktovala [REDACTED], nar. [REDACTED], koupil v obci Medlov na jaře roku 2016 nejméně 10 sazenic rostlin konopí a na jaře roku 2018 nejméně 20 sazenic rostlin konopí, tedy celkem nejméně 30 sazenic rostlin konopí a následně, po dohodě s dalšími osobami, že mu rostliny konopí vypěstují a po té mu je předají, předával průběžně sazenice rostlin konopí na přesně nezjištěných místech, mimo jiné [REDACTED] na jaře roku 2018 nejméně 1 kus, [REDACTED] na jaře 2018 nejméně 4 kusy, nebo [REDACTED] na jaře 2017,

2/

v přesně nezjištěné dny celkem nejméně ve dvou případech vždy na podzim v letech 2015 až 2016 převzal na přesně nezjištěných místech pro účely další distribuce od [REDACTED], nar. [REDACTED], tímto vypěstované a připravené toxikomansky využitelné části vždy z jedné rostliny konopí, obsahující nezjištěné množství látky delta-9-THC, za což mu slíbil pomoc při práci na domě nebo jinou protislužbu dle potřeby,

3/

od přesně nezjištěného dne léta 2018 nejpozději do 13. 11. 2018 nejméně ve třech případech koupil na přesně nezjištěných místech od [REDACTED], nar. [REDACTED], pro účely další distribuce ve dvou případech vždy nejméně 100 kusů a v jednom případě nejméně 40 kusů tablet extáze, celkem tedy nejméně 240 ks tablet extáze, které z části distribuoval dalším osobám a z části, v množství 49 celých tablet a další tři neúplné části tablety extáze o celkové hmotnosti 19,210 gramů, obsahující 14,0 % až 38,1 % MDMA báze, tj. obsahující celkem 4,371 gramů MDMA báze, je přechovával pro účely distribuce dalším osobám v místě svého bydliště v rodinném domě na adrese [REDACTED], až dne 13. 11. 2018, kdy byly zajištěny policejním orgánem,

4/

v období od přesně nezjištěného dne srpna 2018 až do 13. 11. 2018 prostřednictvím [REDACTED] koupil od obžalovaného [REDACTED] ve dvou případech, a to v [REDACTED] a na přesně nezjištěném místě, pro účely distribuce dalším osobám kokain, vždy v množství 100 gramů, celkem tedy 200 gramů kokainu, který následně z části distribuoval dalším osobám a z části přechovával pro účely další distribuce, a to kokain o celkové hmotnosti 31,819 gramů, obsahující průměrně 36,2 % kokainu báze resp. obsahující celkem 11,518 gramů kokainu báze v místě svého bydliště na adrese Nové Bránice č.210, kokain o celkové hmotnosti 1,93 gramů, obsahující průměrně 15,03 % kokainu báze resp. obsahující 0,29

5/

_____, _____, při nichž po dobu 1-2 hodiny byly oddělovány toxikomansky využitelné části z usušených rostlin konopí, zajištěných obžalovaným _____, tyto části byly stříhány, čímž byla připravována marihuana k užití a k další distribuci vždy _____ v množství nejméně 500 gramů, celkově tak bylo připraveno nejméně 15 kg marihuany, obsahující nezjištěné množství látky delta-9-THC, za což obžalovaný _____ poskytoval těmto osobám, kromě jídla, pití a peněz také různé drogy, jako např. pervitin, kokain a marihuanu, v množství uživatelských dávek,

6/

v období od přesně nezjištěného dne až do 13. 11. 2018 přechovával pro účely další distribuce marihuany o celkové hmotnosti 161,03 gramů, obsahující od 2,27 % do 9,50 % látky delta-9-THC resp. obsahující celkem 6,11 gramů látky delta-9-THC v místě svého bydliště na adrese [REDACTED] a dále marihuany o celkové hmotnosti 20 006,66 gramů, obsahující od 2,17 % do 42,75 % látky delta-9-THC resp. obsahující celkem 1 109,07 gramů látky delta-9-THC v místě bydliště svého bratra, obžalovaného [REDACTED] na adrese [REDACTED], až do dne 13. 11. 2018, kdy byla zajištěna policejním orgánem,

7/

v období od přesně nezjištěného dne roku 2018 nejpozději do 13. 11. 2018 prostřednictvím [REDACTED], nar. [REDACTED], prodal obžalovanému [REDACTED], nar. [REDACTED], nejméně v šesti případech na různých místech, např. v [REDACTED], [REDACTED], marihuanu vždy v množství 800 gramů až 1,5 kilogramu, celkově tedy nejméně 6,6 kilogramů marihuany, obsahující blíže nezjištěné množství látky delta-9-THC, a to za celkovou částku nejméně 330 000 Kč,

8/

v období od přesně nezjištěného dne roku 2017 do přesně nezjištěného dne léta roku 2018 prodal v [REDACTED] celkem nejméně ve čtyřech případech [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED], marihuanu pokaždé v množství nejméně 50 gramů, za 130 EUR, v celkovém množství nejméně 200 gramů, obsahující blíže nezjištěné množství látky delta-9-THC, za celkovou částku nejméně 520 EUR,

9/

v období od přesně nezjištěného dne roku 2015 až do 13. 11. 2018 prodal [REDACTED], nar. [REDACTED], nejméně v deseti případech marihuanu v celkovém množství vždy nejméně

10/

v období od přesně nezjištěného dne v polovině roku 2017 nejpozději do léta 2018 prodal osobě mladší osmnácti let [REDACTED], nar. [REDACTED], v [REDACTED] opakovaně třikrát až čtyřikrát měsíčně vždy 2-3 gramy marihuany, v celkovém množství nejméně 100 gramů marihuany, obsahující blíže nezjištěné množství látky delta-9-THC, za cenu 100 Kč za gram, tj. za celkovou částku nejméně 10 000 Kč,

11/

v období od přesně nezjištěného dne až do 13. 11. 2018 přechovával pro účely další distribuce v místě bydliště svého bratra obžalovaného [REDACTED] na adrese [REDACTED] celkem 424 ks tablet, obsahujících blíže nezjištěné množství látky bromazepam a jednu injekční stříkačku, obsahující malé, blíže nezměřitelné, množství látky metamfetamin, přičemž:

- látka kokain patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu I podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, uvedeného v příloze č. 1 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- rostliny konopí patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, uvedeného v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka delta-9-tetrahydrokanabinol patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka MDMA patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka metamfetamin patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka bromazepam patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu IV podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 7 k Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek;

II.

v období od přesně nezjištěného dne roku 2015 až do 13. 11. 2018 se podílel na činnosti organizované skupiny, řízené jeho bratrem, obžalovaným [REDACTED], a tvořené dále nejméně [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED].

██████████, nar. 24. 4. 1994, ██████████, nar. 30. 6. 1995, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. 15. 2. 1952, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████, která se zabývala pěstováním rostlin konopí, výrobou marihuany, obchodem s marihuanou a dalšími drogami, jako např. kokain, pervitin, extáze, bromazepam a jednal tak, že

1/

opakovaně dle potřeby, několikrát za rok, celkem v nejméně ve dvaceti případech poskytl obžalovanému ██████████ prostory garáže v místě svého bydliště na adrese ██████████, s vědomím toho, že zde budou probíhat ██████████ organizované akce tzv. "škubačky", kterých se opakovaně průběžně dle potřeby účastnilo obvykle 4-6 osob z této skupiny, a to zpravidla ██████████, ██████████, ██████████, případně další přesně neustanovené osoby, při nichž vždy přibližně po dobu 1-2 hodiny byly oddělovány toxikomansky využitelné části usušených rostlin konopí, zajištěných obžalovaným ██████████, a takto byla k užití a k další distribuci připravena marihuana v množství pokaždé nejméně 500 gramů, celkem tedy byla na těchto akcích v bydlišti obviněného ██████████ připravena marihuana v množství nejméně 10 kilogramů, obsahující blíže nezjištěné množství látky delta-9-THC,

2/

umožnil v místě svého bydliště na adrese ██████████ obviněnému ██████████, aby si zde uschoval různé drogy, a to marihuanu o celkové hmotnosti 20 006,66 gramů, obsahující od 2,17 % do 42,75 % látky delta-9-THC, resp. obsahující celkem 1 109,07 gramů látky delta-9-THC, kokain o celkové hmotnosti 1,93 gramů, obsahující průměrně 15,03 % kokainu báze, resp. obsahující 0,29 gramů kokainu báze, celkem 424 ks tablet, obsahujících blíže nezjištěné množství látky bromazepam a jednu injekční stříkačku, obsahující malé blíže nezměřitelné množství látky metamfetamin, a to až do dne 13. 11. 2018, kdy byly zajištěny policejním orgánem,

3/

v období nejdéle od přesně nezjištěného dne roku 2015 až do 13. 11. 2018 na zahradě v místě svého bydliště na adrese ██████████ zasadil tři semena rostliny konopí, během růstu se o ně staral a vypěstoval z nich rostliny konopí s nezjištěným obsahem látky delta-9-THC,

4/

společně s obviněným ██████████ domluvil v průběhu roku 2018 pěstování čtyř rostlin konopí u svého tchána ██████████, nar. ██████████, na adrese ██████████, č. 12, a poté, co rostliny vyrostly, je společně s ██████████ převezli do místa bydliště ██████████ na adresu ██████████, za účelem následné výroby marihuany s nezjištěným obsahem látky delta-9-THC, určené k další distribuci,

příčemž:

- látka kokain patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu I podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, uvedeného v příloze č. 1 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,

- rostliny konopí patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, uvedeného v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka delta-9-tetrahydrokanabinol patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky, zařazené do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách uvedeného v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka metamfetamin patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,
- látka bromazepam patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu IV podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 7 k Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek;

III. [REDACTED]

v úmyslu opatřovat si opakovaně na území České republiky drogu marihuanu za účelem jejího vývozu do Polska a tam ji předávat jiné osobě, a naopak z Polska dovážet a prodávat na území České republiky drogu kokain, se domluvil s [REDACTED], nar. [REDACTED], že mu bude za provizi zprostředkovávat nákup marihuany a prodej kokainu s obžalovaným [REDACTED], nar. [REDACTED],

a jednal v období nejméně od března 2018 do nejpozději do 13. 11. 2018 tak, že na různých místech, zejména v obcích v okrese Brno-venkov jako např. [REDACTED], [REDACTED] a v jejich okolí, kupoval marihuanu, v množstvích od 800 gramů do 1,5 kg, za částku 45 000 Kč až 50 000 Kč za 1 kg marihuany a celkově tak koupil nejméně 6,6 kg marihuany, obsahující blíže nezjištěné množství účinné látky delta-9-THC, a nejméně ve dvou případech dovezl z Polska do České republiky a zde prodal kokain, pokaždé v množství nejméně 100 gramů, tj. celkem nejméně 200 gramů kokainu, obsahujícího blíže nezjištěné množství účinné látky, přičemž zakoupenou marihuanu následně vyvážel osobním vozidlem do Polska, kde ji předával blíže neustanovené osobě za účelem výroby konopných prostředků, a to nejméně

1/

přesně nezjištěného dne v měsíci březnu 2018 na přesně nezjištěném místě v [REDACTED] koupil přes zprostředkovatele [REDACTED] od [REDACTED] za částku 60 000 Kč cca 1,5 kg marihuany,

2/

přesně nezjištěného dne v měsíci květnu 2018 na přesně nezjištěném místě v [REDACTED] koupil přes zprostředkovatele [REDACTED] od [REDACTED] za částku 60 000 Kč cca 1,5 kg marihuany,

3/

dne 27. 6. 2018 na přesně nezjištěném místě v [REDACTED] koupil přes zprostředkovatele [REDACTED] od [REDACTED] za přesně nezjištěnou částku nejméně 40 000 Kč nejméně 1 kg marihuany,

4/

dne 8. 8. 2018 u prodejny Tesco v [redacted] přes zprostředkovatele [redacted] jednak prodal [redacted] za částku 120 000 Kč nejméně 100 gramů kokainu, který předtím opatřil z nezjištěného zdroje v Polsku a dovezl do České republiky, a současně zde koupil od [redacted] za částku 30 000 Kč nejméně 800 gramů marihuany,

5/

dne 22. 9. 2018 na přesně nezjištěném místě koupil přes zprostředkovatele [redacted] od [redacted] za přesně nezjištěnou částku nejméně 40. 000 Kč nejméně 1 kg marihuany,

6/

dne 5. 11. 2018 přes zprostředkovatele [redacted] prodal [redacted] za cenu 1 400 Kč za jeden gram celkem nejméně 100 gramů kokainu, který před tím opatřil z nezjištěného zdroje v Polsku a dovezl do České republiky, za což na místě obdržel částku 70 000 Kč a místo dalších peněz dostal 800 gramů marihuany, s tím, že zbytek kupní ceny mu [redacted] předá při další schůzce, ke které však nedošlo,

příčemž

- rostliny konopí patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, uvedeného v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, látka delta-9-tetrahydrokanabinol patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách, uvedeného v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,

- a látka kokain patří ve smyslu ustanovení § 44c/1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu I podle Jednotné úmluvy o omamných látkách.

Za to byl odsouzen **obžalovaný** [redacted] podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši 200 000 Kč, což představuje 200 celých denních sazeb, kdy denní sazba činí 1 000 Kč. Podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu propadnutí věcí, a to:

- osobního automobilu tov. zn. [redacted], reg. zn. [redacted], VIN: [redacted], včetně 2 ks klíčů od vozidla, OTP č. UAT [redacted], TP č. UH [redacted], vozidlo a klíče umístěny ve skladu Policie ČR Brno, Pražákova ul.,
- finanční hotovosti 1 145 EUR, uložená na účtu ČNB

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věcí, a to:

- plastového sáčku s 31,819 g hmoty s látkou kokain
- plastového sáčku s 5,412 g tablet s látkou MDMA
- plastového sáčku s 8,59 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastové drtičky marihuany
- plastového sáčku s 9,62 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC a plastový sáček s 0,67 g slisované hmoty s látkou delta-9-THC
- 13,798 g tablet s látkou MDMA
- plastového sáčku s 50,21 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastového sáčku s 2,09 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC

- platové dózy s 15,15 g slisované hmoty s obsahem látky delta-9-THC a 3,36 g sušené rostlinné hmoty s obsahem látky delta-9-THC
- plastové tašky, s 71,34 g sušené rostlinné hmoty s obsahem látky delta-9-THC
- plastového sáčku s 1,05 g pevné látky obsahující kokain, dále plastový sáček s obsahem 0,88 g pevné látky obsahující kokain, dále injekční stříkačka s nepatrným množstvím látky obsahující metamfetamin
- plechové krabičky s 0,59 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- skleněné lahvičky s 42 ml tekutiny s látkou delta-9-THC
- plastového sáčku s 17,02 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastového sáčku s 1,72 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastový sáček s 54,93 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastového sáčku s 68,936 g tablet s látkou bromazepam
- kovové drtičky marihuany
- 1370 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- 4030 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- 4440 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- 1160 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- 202,29 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- papírové krabice s 370 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- 530 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- papírové krabice s 3815 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- papírové krabice s 2480 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- dvou plastových sáčků s 333,92 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- 2 ks digitální váhy
- 7 ks nůžek
- papírové krabice s 64,27 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastového kýblu s 470 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastového kýblu s 655 g sušené rostlinné hmoty s látkou delta-9-THC
- plastové odměrky s 11,92 g tmavé hmoty s látkou delta-9-THC
- (vše uloženo ve skladech Policie ČR, Brno, ul. Kounicova a Pražákova)

Obžalovaný [redacted] byl odsouzen podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Obžalovaný [redacted] byl odsouzen podle 283 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3,5 roku, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku [redacted] k peněžitému trestu ve výši 200 000 Kč, což představuje 200 celých denních sazeb, kdy denní sazba činí 1 000 Kč. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu propadnutí věcí, a to finanční hotovosti 51 185 Kč, uložené na účtu ČNB.

II. Obsah podaných opravných prostředků

2. Proti tomuto rozsudku ze všech k odvolání oprávněných osob, vymezených v ustanovení § 246 odst. 1 a § 247 odst. 2 tr. ř., podali odvolání všichni obžalovaní i státní zástupce, jenž opravný prostředek směřoval výhradně v neprospěch obžalovaného [redacted] ve vztahu k výroku o vině a navazujícímu výroku o trestu.
3. Odvolání obžalovaných [redacted] a [redacted] bylo odůvodněno společně zvoleným obhájcem [redacted] s tím, že směřuje do výroků o vině i uložených trestech oběma obžalovaným. Soud prvního stupně podle odvolatelů nesprávně zjistil

a vyhodnotil skutkový stav věci a provedené důkazy nehodnotil tak, aby na jejich základě učinil logická a odůvodněná skutková zjištění. Závěry o subjektivní stránce trestného činu neměly spolehlivý podklad v provedených důkazech a nalézací soud nedostatečně aplikoval zásadu *in dubio pro reo*. Upozornili, že jejich výpovědi jsou konzistentní, nelze v nich nalézt žádné rozpory. Obžalovaný [REDACTED] pak v průběhu domovní prohlídky nesdělil policistům, kde se nachází v nemovitosti marihuana, nýbrž pouze to, jak se dostat na půdu. Namítali dále nedůvodnost i protiprávnost zajištěných odposlechů. Za procesně nepoužitelné je označili z důvodu jejich dlouhodobosti a nedostatečného odůvodnění usnesení o jejich nařízení, když neobsahuje, k čemu mají sloužit a co mají objasnit. Ohradili se i vůči závěru o jednání organizované skupiny. Obžalovaný [REDACTED] neměl povědomí o manipulaci s drogami svého bratra, jak plyne z převážné části vytěžených svědků, nelze proto o něm hovořit jako o členovi organizované skupiny. Jednání obžalovaného [REDACTED] bylo spontánní a individualizované. Valná většina svědků považovala „škubačky“ za kamarádkou výpomoc. Nejsou tak dány podklady pro závěr, že byli členy organizované skupiny.

4. Z pohledu obou odvolatelů pak nelze hovořit o trestné činnosti spáchané ve velkém rozsahu. Obžalovaný [REDACTED] nikdy nepřišel do kontaktu s množstvím marihuany, které by dosahovalo milionových hodnot. Množství marihuany, které bylo v jeho držení, se v průběhu času značně lišilo. V prvopočátcích se jednalo o vypěstování minimálního množství marihuany, jejíž značná část byla spotřebována obžalovaným. Další drogy uvedené v odsuzujícím rozsudku obžalovaný [REDACTED] sám spotřeboval, nedistribuoval je.
5. Za objektivně nemožné pak označili tvrzení, že se předmětné trestné činnosti měli dopouštět od roku 2015, protože nemovitost [REDACTED] v tomto roce nebyla ve stavu, kdy by zde bylo možno cokoliv skladovat. V roce 2015 bylo k této nemovitosti teprve vydáno stavební povolení, což dokládají listinné důkazy založené ve spise, a to stavební povolení ze dne 14. 7. 2015, souhlas stavebního úřadu s umístěním stavby ze dne 11. 8. 2015, pracovní příkaz E-on č. 41640931 ze dne 26. 11. 2015, dvě faktury spol. Okna [REDACTED] a.s. ze dne 29. 2. 2016 a protokol spol. Okna [REDACTED] a.s. o předání a převzetí díla ze dne 29. 2. 2016.
6. Další část svých námitek odvolatelé směřovali k zákonnosti, resp. společenské škodlivosti, pěstování, resp. legalizaci, marihuany s poukazem na to, že v některých společnostech je takové jednání zcela legální.
7. Konečně námitky pak směřovaly i k ukládaným trestům oběma obžalovaným. V případě obžalovaného [REDACTED] uložený trest označili za nepřiměřený, nezohledňující délku trestního řízení, mající charakter exemplárního odsouzení. V případě obžalovaného [REDACTED] pak za absolutně nedůvodný, neboť se žádné trestné činnosti nedopustil.
8. Závěrem proto navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k nim zrušil a sám nově rozhodl tak, že se obžalovaný [REDACTED] uznává vinným ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a za to se odsuzuje k trestu odnětí svobody v trvání dle uvážení soudu, který se ve smyslu § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání dle uvážení soudu, a [REDACTED] se dle § 226 písm. a) tr. ř. zprošťuje podané obžaloby.
9. Během veřejného zasedání před vrchním soudem obžalovaný [REDACTED] ke svým osobním poměrům sdělil, že stále pracuje jako [REDACTED] s příjmem okolo 30 000 Kč. Jiné příjmy nemá. Je svobodný, bezdětný a další trestní stíhání proti němu vedeno není. V závěru pak uvedl, že se trestné činnosti dopustil, ovšem ne v takovém rozsahu a nikoli jako člen organizované skupiny. On vše dělal sám. Nalezených 20 kg marihuany na půdě tam odnášal. Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

sám, byly to celé kytky, toxikomanicky využitelné bylo tak 30 %. K dokladům ohledně vrat

garáže uvedl, že škubačky se musely konat za zavřenými dveřmi, protože je to u cesty a chodili tam lidi. K množství nastříhané marihuany se vyjadřovali jednotliví škubači, ovšem vždy tam bylo čtyři nebo pět osob, takže celkové množství je čtyřnásobek nebo pětínásobek.

10. Obžalovaný [REDACTED] sdělil, že stále pracuje ve [REDACTED] na živnost jako [REDACTED]. Studoval bakalářské studium na [REDACTED] v oboru [REDACTED], ale touto činností se nezabývá. Vlastní dům naplň s matkou a auto [REDACTED] 3. Jeho roční příjem činí asi 1,1 mil. Kč. Jiný příjem nemá, další trestní stíhání proti němu vedeno není. V závěru pak uvedl, že se ničeho nedopustil a doufá, že bude moci zůstat doma se svou rodinou. Obhájce obžalovaného na závěr veřejného zasedání nesrozumitelně navrhl, aby jednání obžalovaného bylo posouzeno jen jako trestný čin dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, tedy v základní skutkové podstatě, neodpovídající rozsahu prokázaného množství drog, s nimiž nakládal.
11. Odvolání obžalovaného [REDACTED] zastoupeného obhájcem [REDACTED], taktéž směřovalo do samotného výroku o vině a navazujícího výroku o uložení trestu. Odvolatel předně upozornil, že krajský soud nedostatečně zohlednil aspekt společenské škodlivosti v případě nakládání s marihuanou, a dále, že neprovedl jím navrhovaný důkaz znaleckým posudkem k mimořádně závažnému zdravotnímu stavu jeho nezletilé dcery. Tento znalecký posudek je stěžejním důkazem, který prokazuje skutečnost, že obžalovaný neopatroval marihuanu s motivem vlastního finančního prospěchu, ale pro vlastní potřebu za účelem výroby mastí, koupelí a jiných léčebných prostředků, které jsou nezbytné ke zlepšení stavu a zkvalitnění života jeho dcery trpící zdravotním postižením. Znalecký posudek měl všechny náležitosti podle § 110a tr. ř., přesto jej soud prvního stupně odmítl jako nedůvodný bez bližšího odůvodnění.
12. Obžalovaný navrhoval výslech soudní znalkyně [REDACTED] z oboru zdravotnictví, se specializací na neurologii, EEG, manuální medicínu, která ve znaleckém posudku rozvádí mimořádně závažné zdravotní postižení jeho nezletilé dcery a zdůrazňuje velký význam užívání přírodních konopných produktů, které poskytují značnou úlevu od bolesti. Znalkyně sdělila, že pacientka je zcela odkázána na péči jiných osob, přičemž bez péče rodiny by nedosáhla ani věku 9 let. Potvrzuje tak, že postižená dcera je plně odkázána na pomoc svého otce, neboť samotná matka by takto náročnou péčí o dceru nezvládla. Zdůraznil proto, že v případě jeho nepodmíněného odsouzení by jeho dcera musela být umístěna do ústavu, což by vedlo k fatálním následkům.
13. S ohledem na minimální společenskou škodlivost jeho jednání nejsou naplněny materiální znaky trestního jednání, k čemuž nalézací soud vůbec nepřihlédl. Ačkoliv jsou konopné přípravky dostupné i na běžném trhu s léčivy, jsou natolik nákladné, že není ve finančních možnostech rodiny opatřit je touto cestou. V této otázce pak odkázal na trestní věc [REDACTED] vedenou u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 46 T 2/2019, v níž byly hodnoceny obdobné podmínky při nakládání s marihuanou v souvislosti se zdravotním stavem nemocného dítěte.
14. Dále se pak ohradil vůči závěru o tom, že měl prodat nejméně 200 g kokainu, což mělo být prokazováno výpověďmi [REDACTED] a [REDACTED]. Výpověď [REDACTED] ovšem může být nevěrohodná z důvodu osobních sporů ohledně nevyrovnaných dluhů. Odvolatel ve všech výpovědích popřel jakékoliv nakládání s kokainem. Poukázal proto na princip presumpce neviny a z něj vycházející zásadu in dubio pro reo.
15. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v jím napadených výrocích zrušil a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Obhájce obžalovaného [REDACTED] v závěru veřejného zasedání konečný návrh upravil tak, nechť odvolací soud napadený rozsudek zruší jen ve výroku o trestu, využije svého dobrodiní a uloží

obžalovanému dlouhý podmíněný trest s delším podmíněným odkladem zejména s ohledem na zdravotní stav dcery obžalovaného a nutnost péče o ni.

16. V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem obžalovaný ke svým osobním poměrům uvedl, že žije v Polsku v domě přítelkyně, s ní, jejich společnou dcerou a jejími rodiči. Trvalé bydliště v ČR je vedeno na městském úřadě. V ČR žije jeho bratr a sestra. Rodiče nemá. Vystudoval střední školu s maturitou v oboru . Je společníkem v restauraci v v . Původně byl majitelem, nyní přebývá v Polsku, proto je majitelkou jeho bývalá manželka, a on je 20% společníkem, z čehož má příjem zhruba 60 000 Kč měsíčně v závislosti na kurzu dolaru. Podnikatelsky nikde angažovaný není, od roku 2018 nepodnikal. V ČR nic nevlastní, v vlastní s bývalou manželkou byt. Jezdí autem Renault Megane, který patří přítelkyni. Má čtyři děti. Dvě dcery žijí v Americe, syn žije v ČR a invalidní dcera v Polsku. Další trestní stíhání proti němu vedeno není.
17. Po doplněném dokazování před odvolacím soudem uvedl, že nespáchal trestnou činnost ze ziskuchtivosti, ale jen s ohledem a zdravotní stav jeho dcery. Bez jeho pomoci by se nedožila nynějšího věku 12 let. Jeho přítelkyně vážící 50 kg by si bez jeho pomoci s dcerou vážící 25 kg neporadila. Proto celý svůj život v Americe opustil a stará se o dceru. Vztah s matkou jeho nezletilé dcery je takový, jak je uveden ve znaleckém posudku. Do ČR jezdí s dcerou na hřbitov. Aktuální stav jeho dcery je stabilizovaný, ale k lepšímu se nic nezměnilo.
18. Státní zástupce v odvolání, které směřoval v neprospěch obžalovaného, ve vztahu k výroku o vině namítl zejména nedostatky a nesprávnosti provedení a hodnocení jednotlivých důkazů a z toho vyplývajících skutkových zjištění, a to ve vztahu k záznamům telekomunikačního provozu, jež nalézací soud hodnotil naprosto nedostatečně, stejně tak jako závěry ve vztahu k části trestného jednání uvedeného v obžalobě, jehož se obžalovaný měl dopustit v souvislosti s nakládáním s omamnými látkami získanými od již odsouzených , a , které do odsuzujícího rozsudku nepojal.
19. Hodnocení namítaných záznamů telekomunikačního provozu soud prvního stupně provedl nedostatečně a nekonkrétně, shrnul je do pouhých tří vět odstavce 103. odůvodnění rozsudku. Jejich důkazní hodnotu bagatelizoval s poukazem na její konspirativnost a vyhodnotil diametrálně odlišně ve vztahu k předávkám marihuany od obžalovaného a ve vztahu k předávkám od samostatně stíhaných a , ač byla komunikace v obou případech v podstatě totožná. Z tohoto pohledu podle státního zástupce napadený rozsudek trpí faktickou nepřezkoumatelností ve vztahu k názoru, že nelze s jistotou říci, k jakému rozsahu obchodů s tímto materiálem v této souvislosti došlo. Soud se s těmito důkazy nevypořádal postupem podle § 2 odst. 6 tr. ř.
20. Odvolatel pak vyslovil podezření, že nalézací soud, jenž sice formálně důkazy ve formě záznamů telekomunikačního provozu provedl, se s jejich obsahem dostatečně neseznámil. Z tohoto pohledu pak jeho obecné závěry o nemožnosti zjištění konkrétního množství, které bylo mezi účastníky hovorů domlouváno, nepovažuje za správné. Za takové situace pak odvolacímu soudu státní zástupce navrhl, aby opětovně sám provedl důkaz záznamy o telekomunikačním provozu přinejmenším v části týkající se vypuštěné části skutkového děje, která se týkala nákupu marihuany od a , přičemž jejich obsah v podrobnostech v obsahu opravného prostředku jednotlivě zmínil. Konkrétně pak rozvedl obsah výpisů telekomunikačního provozu samostatně trestně stíhaného svědčící o konkrétní komunikaci s obžalovaným v jednotlivých dnech, když je zřejmé, že od srpna do října 2018 spolu byli v kontaktu ve 145 případech. K rozsahu a dlouhodobosti nakládání s marihuanou samostatně trestně stíhanými , a lze připojit celý trestní spis vedený vůči jejich osobám též u Krajského soudu v Brně. Pokud by

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

nalézací soud hodnotil důsledně všechny opatřené a předložené důkazy, musel by dospět k závěru, že vina obžalovaného [REDACTED] je i v části, která byla

vypuštěna z popisu skutkového děje, minimálně dílem prokázána bez důvodných pochybností.

21. K výrokům o uložených trestech namítl, že krajský soud i v rozsahu trestné činnosti, kterým uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným, nedostatečně přihlédl k okolnostem délky páchané trestné činnosti a jejímu rozsahu, který dosahuje z cca 86 % původně stíhaný přísnější kvalifikační znak velkého rozsahu. Rozdíl mezi značným a velkým rozsahem je přitom základním kritériem pro rozdíl v trestní sazbě. Už samotný fakt, že se jednání obžalovaného téměř přiblížilo naplnění znaku velkého rozsahu, by měl být důvodem pro uložení přísnějšího trestu v rámci trestní sazby užití soudem prvního stupně. Pokud je současně namítáno, že obžalovaný měl být uznán vinným i pro jednání spočívající v nákupech marihuany od [REDAKCE] a [REDAKCE], pak i kdyby bylo prokázáno, že od nich nakoupil pouze 1,5 kg marihuany, ocitl by se pro spáchání zločinu podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku v trestní sazbě trestu odnětí svobody od 8 let.
22. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), e), odst. 2 tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 3 písm. a), odst. 4 tr. ř. sám rozhodl ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] tak, že jej uzná vinným ve shodě s výrokovou částí obžaloby, za což mu uloží tresty ve shodě s návrhovou částí obžaloby, příp. uloží tresty ve svém souhrnu těmito, co do závažnosti, odpovídající.
23. V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem intervenující státní zástupce předně rozvedl jednotlivé body písemně podaného odvolání a zdůraznil, že nalézací soud při hodnocení osoby obžalovaného opomněl zohlednit rozsah trestné činnosti, který dosahuje 86% hranice velkého rozsahu a kombinaci jak „měkké drogy, tak tvrdé drogy“. Pokud by byla zachována právní kvalifikace druhého odstavce, měl by být uložen mnohem přísnější trest kolem poloviny zákonem stanovené trestní sazby. Trest ve výměře 3,5 let se jeví jako nepřiměřeně mírný. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek na základě podaného odvolání zrušil a uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným tak, jak bylo žalováno, tedy podle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, a do výroku aby zahrnul i prodeje a nákupy marihuany od [REDAKCE] a [REDAKCE], když i před vrchním soudem čtený rozsudek dokládá, že pan [REDAKCE] mu prodal 2 kg marihuany, a aby mu uložil trest na samé spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby, příp. aby užil zmírňovacího ustanovení vzhledem ke zdravotnímu stavu dcery obžalovaného. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že důkazy neumožňují tento postup zrušení výroku o vině a trestu, pak alternativně navrhl, aby byl zrušen výrok o trestu a obžalovanému byl ve stávající sazbě zpřísněn uložený trest z 3,5 let na nejméně trest 4,5 až 5 let se zařazením do věznice s ostrahou.
24. Pokud jde o odvolání obžalovaného [REDAKCE], odposlechy minimálně prokazují rozsáhlý, dlouhodobý kontakt obžalovaného s panem [REDAKCE] a dalšími po delší období. K odvolání obžalovaných [REDAKCE] uvedl, že není možné tvrdit, že jejich výpovědi jsou konzistentní. Rozpory lze spatřovat zejména při porovnání s dalšími důkazy, především výpověďmi svědků z řad škubačů, i s obsahem jejich vlastní telefonické komunikace. Námitky týkající se nezákonnosti nařízených odposlechů jsou obecné a nedůvodné. Příkazy byly vydány správně a zákonně. K vymezení organizované skupiny odkázal na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku i obžaloby. Pokud jde o rozsah páchaní trestné činnosti, odvolatelé jej chybně odvozují od finančních prostředků, které získali, nikoliv od množství drogy, se kterou manipulovali. Poukaz na postihování trestné činnosti spojené s konopím v jiných státech je bezpředmětný. K otázce technické nezpůsobilosti garáže v roce 2015 se vyjadřoval krajský soud při ústním vyhlášení rozsudku, kde poznamenal, že datum formální kolaudace garáže nemá vliv a nesouvisí s možností skutečného využití pro ty škubačky. Obžalovaný [REDAKCE] sám říkal, že garáž používal jako stavební buňku k domu. Připojený souhlas s umístěním stavby se netýká objektu garáže, ale nějakého

územního vedení kabelové přípojky, montáž garážových vrat o ničem nevypovídá a u poslední faktury není zřejmé, čeho se týká. Odvolání obžalovaných proto navrhl postupem podle § 256 tr. ř. zamítnout.

25. Obhájce obžalovaného [REDAKCE] během veřejného zasedání před vrchním soudem k odvolání státního zástupce uvedl, že směřuje do hodnotící činnosti soudu prvního stupně. Pokud by se odposlechy teoreticky týkaly prodeje drog, nebylo žádnými dalšími důkazními prostředky prokázáno, že by k avizovanému jednání skutečně došlo. Proto byly správně vypuštěny. Navrhl tedy, aby bylo odvolání státního zástupce jako nedůvodné zamítnuto.

III. Podmínky a rozsah předchozího řízení před soudem

26. Pro úplnost je třeba se ve stručnosti věnovat genezi rozhodování v trestní věci obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], neboť odvolací soud v této věci rozhoduje již podruhé. Krajský soud v Brně vydal dne 25. 10. 2022 rozsudek pod č. j. 43 T 11/202-1649, jímž byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 9,5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále mu byl uložen peněžitý trest v souhrnné výši 200 000 Kč a trest propadnutí věcí specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí. Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 6 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Za tento zločin a za sbíhající se zločin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 13. 2. 2019, č. j. 2 T 194/2018-71, který nabyl právní moci dne 13. 2. 2019, mu byl ukládán souhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl ukládán peněžitý trest v souhrnné výši 200 000 Kč a trest propadnutí věcí specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí.
27. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu s opravnými prostředky státního zástupce i všech obžalovaných. Ten pak usnesením ze dne 13. 9. 2023, č. j. 1 To 3/2023-1778, napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. z podnětu odvolání všech odvolatelů zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu prvního stupně. Zároveň podle § 262 tr. ř. nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. V trestní věci byla totiž podána obžaloba dne 6. 10. 2020 u Krajského soudu v Brně státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Brně pod č. j. 1 KZV 20/2019-137 (č. l. 1294, sv. 5) celkem na 6 obviněných, kromě výše uvedených odvolatelů také na [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] pro trestné jednání, jehož se v podstatné míře měli dopustit způsobem spáchaným ve vzájemné souvislosti i s obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE]. Po podání obžaloby požádali všichni obžalovaní o možnosti projednání uzavření dohody o vině a trestu se státním zástupcem a za tímto účelem bylo hlavní líčení nařízené na 29. 4. 2021 odročeno. Následně takovéto dohody o vině a trestu byly se státním zástupcem uzavřeny až 12. 7. 2021 (č. l. 1413-1435, sv. 5) jen s obžalovanými [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. U hlavního líčení konaného 30. 9. 2021 pak po výsledku jednotlivých obžalovaných došlo k vyloučení trestní věci těchto tří obžalovaných k samostatnému projednání (č. l. 1454, sv. 5) a následně rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 1. 10. 2021 pod č. j. 43 T 7/2021-47 krajský soud ve stejném složení senátu rozhodl o schválení dohody o vině a Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

v rozsahu skutků uvedených v dohodě o vině a trestu, odpovídajících fakticky skutkovému popisu obsaženému v podané obžalobě a za ty byly jednotlivým obžalovaným vyměřeny tresty odnětí svobody jak podmíněně odložené, tak nepodmíněné a další druhy trestů. Z obsahu tohoto pravomocného rozsudku, který si odvolací soud v průběhu odvolacího řízení opatřil, vyplývá, že jednotliví obžalovaní se trestného jednání podle popisu skutků dopustili společně se spoluobviněnými, resp. spoluobžalovanými, [REDAKCE] a [REDAKCE] v souvislosti s nakládáním s marihuanou a kokainem při jejich získávání, příp. předávání, obžalovaným (viz srov. konkrétní popis skutků v uvedeném rozsudku č. l. 1759 a násl, sv. 6), a to s absencí jakéhokoliv formálního vyjádření, byť podle současného výkladu v jednotlivých rozhodnutích soudů České republiky i soudů mezinárodních zcela nezbytného pro zamezení formálního označení osoby, o níž není ve věci aktuálně rozhodováno, jako pachatele trestného činu v rozporu se zásadou presumpce nevin, že skutky byly spáchány společně s osobami obviněnými, o jejichž vině doposud nebylo rozhodnuto, nebo potlačením popisu konkrétního jednání takovýchto osob, které není nezbytné k takovému rozhodnutí.

28. Po vrácení věci nalézacímu soudu byla tato opatření přidělena v souladu s rozvrhem práce dne 20. 9. 2023 předsedkyni senátu [REDAKCE] (č. l. 1796, sv. 6). Hlavní líčení pak bylo konáno znovu od počátku ve dnech 28. 11. 2023, 29. 11. 2023, 30. 11. 2023, 15. 1. 2024, 15. 2. 2024 a 26. 3. 2024, v rámci něhož byly vzhledem k nesouhlasu obžalovaných s postupem umožňujícím dle § 219 odst. 3 tr. ř. zkrácení řízení došlo k zopakování celého podstatného rozsahu důkazů osobním výslechem svědků a zakončeného vyhlášením napadeného odsuzujícího rozsudku.

IV. Rozsah přezkumného řízení

29. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci, jako soudu odvolacímu, ve smyslu ustanovení § 252 tr. ř. Bylo zjištěno, že odvolání byla podána oprávněnými osobami dle § 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř., v zákonné lhůtě dle § 248 odst. 1 tr. ř., přičemž splňovala podstatné náležitosti ustanovení § 249 odst. 1 tr. ř. Odvolací soud proto neshledal podmínek pro rozhodnutí o zamítnutí či odmítnutí odvolání dle § 253 tr. ř. Za tohoto stavu věci Vrchní soud v Olomouci podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, z hlediska vytýkaných vad, když k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, odvolací soud musí přihlídnout tehdy, pokud mají vliv na správnost výroku, proti němuž byla podána odvolání, současně byl limitován při tomto přezkumu i ustanovením § 254 odst. 2 tr. ř., a dospěl k závěru, že o podaných opravných prostředcích bylo možno rozhodnout konečným způsobem odvolacím soudem.
30. Pro úplnost považuje odvolací soud za potřebné se následujícím způsobem vyjádřit ke svému postupu při hodnocení důvodnosti opravných prostředků. Z hlediska celistvosti rozhodnutí vrchní soud především konstatuje základní podmínky rozsahu svých oprávnění jako odvolacího soudu rozhodujícího z podnětu podaného opravného prostředku dle § 254 a násl. tr. ř. k přezkoumání zákonnosti a odůvodněnosti napadeného rozsudku.
31. Přezkoumání zákonnosti výroků napadeného rozsudku znamená podrobit jej odvolacím soudem zkoumání z hlediska právní stránky, tzn. zda v průběhu řízení nedošlo k porušení trestního zákona, trestního řádu, ale i dalších právních předpisů, jež jsou součástí právního řádu. Základem této přezkumné činnosti je zjištění, zda byly dodrženy předpisy práva procesního, tedy zda nedošlo k vadám, jež mohly mít vliv na kvalitu skutkových zjištění a následnou aplikaci předpisu práva hmotného. Při řešení otázky viny je třeba hodnotit, zda nedošlo k porušení předpisu práva hmotného se zaměřením na otázku viny, tedy závěru napadeného rozsudku o trestní odpovědnosti, správné aplikaci příslušných ustanovení trestního zákoníku v otázce trestu, ochranných opatření či výroku o náhradě škody, případně

i aplikaci netrestních hmotněprávních předpisů, na základě nichž byl napadený výrok učiněn. Odůvodněnost rozsudku se týká otázek skutkové povahy, neboť tyto jsou základním předpokladem správného právního posouzení. Jedná se o proces zjištění dostatečného množství jednotlivých skutečností vyplývajících z provedených důkazů, jejich správné vyhodnocení a vytvoření odpovídajícího skutkového základu. Odvolací soud pak musí zkoumat, zda výroky napadeného rozsudku jsou v souladu se zjištěnými skutečnostmi. Součástí takového postupu je i prověrka důkazů, z nichž jsou skutková hodnocení vyvozována, tedy zda jejich souhrn úplně a všestranně objasňuje projednávanou věc a při respektování základních zásad trestního řízení neumožňuje jiný závěr, než k němuž dospěl soud prvního stupně v napadeném rozsudku.

32. Z pohledu skutkových zjištění, jež nalézací soud má učinit a zobrazit ve výroku svého rozhodnutí, má zásadní význam, zda hodnocení důkazů nalézacím soudem, obsažené v odůvodnění napadeného rozsudku, odpovídá zákonným podmínkám ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Podle něj v odůvodnění soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s jednotlivými skutečnostmi významnými pro posouzení viny a s obhajobou a proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů, a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokazované skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny, případně trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit. Je nezbytné konstatovat, že splnění těchto podmínek má mimořádný význam pro samotný rozsudek a splnění účelu trestního řízení. Zejména pro subjekty zúčastněné na trestním řízení je velmi důležité dozvědět se nejen, jak soud rozhodl o podané obžalobě, ale i proč takovým způsobem rozhodl, přičemž těžiště přesvědčivosti rozsudku je třeba nalézt právě v jeho odůvodnění. Náležitě odůvodněný rozsudek má vedle samozřejmého požadavku zákonnosti výroku i potřebný výchovný účinek a může působit jak na obžalovaného, tak i na další členy společnosti. Odůvodnění všech výroků i okolností s nimi souvisejících musí současně vždy vycházet z hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak v jejich souvislostech v souladu s povinností stanovenou v zásadě volného hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. O tuto zásadu se opírá ústavní princip nezávislosti soudní moci, přičemž je nutno ji jako princip vztáhnout na postup soudů, při kterém váží, které důkazy je třeba provést, případně, zda a na kolik se jeví nezbytným stav dokazování doplnit, a to z hlediska dosažení cíle zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení v jeho konkrétním stadiu (ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř.). Povinnost orgánů činných v trestním řízení, vycházející ze zásady volného hodnocení důkazů tak, jak je zahrnuta v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., spočívá v hodnocení důkazů, v tomto případě soudem, aniž by byl vázán zákonnými, rigidními pravidly, vycházející z volného, tedy zákonem nevymezeného, uvážení. Tato zásada nutí soud přihlídnout k okolnostem konkrétního případu, k jeho zvláštnostem, charakteristickým rysům a brání obecnému mechanickému postupu při hodnocení důkazů. Zákon nestanoví a nepřikládá a priori žádnému z důkazů zvláštní význam. Soud při hodnocení provedených důkazů musí postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, přičemž tyto důkazy hodnotí podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu. Hodnocení musí činit z hlediska závažnosti důkazů, tedy vyloučit důkazy nepodstatné, takové, z nichž nelze učinit poznatky o předmětu dokazování a důkazy posuzuje i z hlediska zákonnosti, tedy zda důkazy nebyly provedeny v rozporu s procesními předpisy a zda nelze v důkazním řízení shledat pochybení, která by měla povahu podstatných vad řízení. Důkazy je třeba podrobit hodnocení i z hlediska věrohodnosti a pravdivosti na základě analýzy jednotlivých poznatků, pocházejících ze samotného konkrétního důkazu při

hodnocení ve vztahu k dalším provedeným důkazním prostředkům. Tato zásada je vybudována na vnitřním přesvědčení orgánů činných v trestním řízení, jež není projevem libovůle nebo svobody takového orgánu, ale je vytvářena na přísně logickém základě, opírajícím se o právní vědomí, všestranné, hluboké a logické zhodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech, s přihlédnutím ke všem okolnostem případu. Takové hodnocení pak musí být obsaženo, byť stručně, v odůvodnění rozhodnutí. Vedle těchto všech podmínek musí obsah rozhodnutí a jeho odůvodnění, byť stručné, současně splňovat i další zásadní předpoklad, že jde o posouzení přehledné, srozumitelné a transparentní. K tomu je třeba zdůraznit, že odůvodnění rozhodnutí jako každý výsledek lidské činnosti je dáno individuální představou a schopností vyjádření jeho zpracovatele. Odlišná představa osoby, jež takové odůvodnění hodnotí ze svého subjektivního pohledu, stran dostatečnosti, úplnosti, srozumitelnosti a přesvědčivosti odůvodnění, nemusí být pro posouzení správnosti obsahu takového rozhodnutí vždy zásadní, jestliže objektivně naplňuje výše vymezené základní zákonné předpoklady rozhodnutí. Do takového hodnocení důkazů soudem prvního stupně může odvolací soud zasahovat pouze ve vymezeném rozsahu, jak bude dále rozvedeno. Pro úplnost vymezení zkoumání zákonnosti a odůvodněnosti napadeného rozsudku je třeba mj. odkázat i na usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. II. ÚS 2947/08, ze kterého mj. vyplývá, že i Evropský soud pro lidská práva zastává stanovisko, že soudům adresovaný závazek, plynoucí z čl. 6 odst. 1 Úmluvy, promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, „nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument“ a že odvolací soud „se při rozhodování o odvolání v principu může omezit na převzetí odůvodnění nižšího stupně“ (např. věc [redacted] proti Španělsku).

V. K procesním podmínkám řízení

33. Po přezkoumání napadeného rozsudku a řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolací soud především konstatuje, že neshledal vady předpokládané v ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., tedy podstatné vady řízení. Vůči obžalovaným bylo řádně zahájeno trestní stíhání pro skutek, který je popsán v obžalobě. Obžalovaní jsou řádně zastoupeni zvolenými obhájci, resp. obžalovaný [redacted] původně v přípravném řízení ustanoveným obhájcem, a v přípravném řízení i u hlavního líčení měli možnost opakovaně se k věci vyjádřit a vypovídat. Byla také zachována všechna další práva obžalovaných, jejichž účelem je zajistit řádné právo na obhajobu trestně stíhaných osob.
34. Z hlediska dalšího postupu byla dodržena všechna jednotlivá ustanovení, jejichž účelem je zabezpečení práv obžalovaných jak z hlediska samotných formálních podmínek k zahájení trestního stíhání, seznámení se spisem, tak i z hlediska toho, že obžaloba byla podána pro skutky, které byly obsaženy v usnesení o zahájení trestního stíhání a byla takto zachována i zásada totožnosti skutku. Pokud došlo k upřesnění dílčích skutkových okolností v popisu skutku na základě provedení dokazování před nalézacím soudem, totožnost skutku byla zachována, neboť postačí shoda mezi podstatnými skutkovými okolnostmi, přičemž soud může a musí přihlížet i k těm změnám skutkového stavu, k nimž došlo při soudním projednávání věci. Totožnost skutku v trestním řízení je zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku. Přitom nemusí být jednání nebo následek popsany se všemi skutkovými okolnostmi shodně, postačí shoda částečná.
35. Také v samotném důkazním řízení, provedeném před krajským soudem, nebylo možno shledat zásadních formálních ani faktických nesprávností. Nalézací soud po jejich řádném provedení jednotlivé výpovědi svědků, znalecké posudky i listinné důkazy, o něž své rozhodnutí o vině obžalovaných opřel, ve svém rozhodnutí a jeho odůvodnění konstatoval a následně je vyhodnotil v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř. Vypořádal se se skutečnostmi vyplývajícími z obsahu těchto důkazů a postupoval v dokazování v souladu

s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. Dokazování tak bylo provedeno při respektování zásad ústnosti, přímosti a bezprostřednosti provedených důkazů a je možno pokládat jej za dostatečné z hlediska uvedených ustanovení, tedy ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí.

36. Pokud pak obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] v opravném prostředku velmi obecně namítali nezákonnost pořízených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, nebylo možné jejich argumentaci přisvědčit. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu účastnické telefonní stanice účastnického čísla [REDAKCE], IMEI telekomunikačního zařízení [REDAKCE], uživatele [REDAKCE], byl nařízen příkazem soudkyně Okresního soudu Brno-venkov ze dne 21. 5. 2018, č. j. V 9/2018-12 Nt 304/2018, na dobu od 21. 5. 2018 do 21. 9. 2018 (č. l. 801-804, sv. 3) v souladu se zákonnými požadavky vymezenými v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. ř. Příkaz vydala v přípravném řízení soudkyně na návrh státního zástupce ze dne 2. 5. 2018 (č. l. 798-799, sv. 3) v trestním řízení vedeném pro úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, resp. více takových smluv, které jsou v odůvodnění příkazu citovány, a to na dobu 4 měsíců, tedy dobu ze zákona přípustnou. Z jeho odůvodnění jsou pak patrné konkrétní skutkové okolnosti, které vydání příkazu i dobu jeho trvání odůvodňovaly. Nechybí ani odůvodnění neodkladnosti úkonu podle § 160 odst. 4 tr. ř. Takto nařízený odposlech a záznam telekomunikačního provozu byl prodloužen příkazem soudce Krajského soudu v Brně ze dne 18. 8. 2018, č. j. V 23-2/2018-0 Nt 77/2018, na dobu od 22. 9. 2018 do 22. 1. 2019 (č. l. 808–810, sv. 3) rovněž za splnění zákonných podmínek vymezených v § 88 odst. 4 tr. ř. Odvolací soud proto neshledal žádné formální pochybení při nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu telefonního čísla obžalovaného [REDAKCE], ani při jeho následném prodloužení. Obdobně nebyly shledány žádné nesprávnosti ve vztahu k procesním pravidlům u dalších posuzovaných důkazů získaných jednotlivými domovními prohlídkami i telefonickou komunikací zajištěnou v samostatně vedeném trestním řízení.
37. S ohledem na pravomocné odsouzení obžalovaného [REDAKCE] rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 13. 2. 2019, č. j. 2 T 194/2018-71, jímž byl uznán vinným zločinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku pro jednání, které ve zkratce spočívalo v tom, že dne 30. 9. 2018 v rozporu s právními předpisy převážel 1403,2 g sušené rostlinné hmoty konopí s obsahem psychotropní látky THC, tedy že neoprávněně pro vlastní potřebu přechovával látku THC a tento čin spáchal ve značném rozsahu, se odvolací soud zabýval tím, zda nebyly naplněny podmínky nepřípustnosti trestního stíhání podle § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. a dospěl k závěru, že skutek, pro nějž je nyní stíhán, nelze označit za totožný ve vztahu ke skutku, pro který byl dříve pravomocně odsouzen. Obžalovaný [REDAKCE] ve věci vedené pod sp. zn. 2 T 194/2018 uvedl, že marihuanu zakoupil toho dne od neznámé osoby užívající vozidlo rakouské RZ, s nímž komunikoval anglicky, přičemž se domníval, že se jedná o [REDAKCE]. Samotný nákup marihuany domlouval při osobní schůzce s další neznámou osobou v Polsku. Jak vyplynulo z provedených důkazů v nyní projednávané věci, obžalovaný [REDAKCE] nakoupil marihuanu od obžalovaného [REDAKCE] dne 22. 9. 2018. Časově proto spolu tyto události nesouvisí. Je nelogické, že by obžalovaný takto nakoupenou marihuanu ukrýval a převážel do Polska až po osmi dnech, když v České republice neměl jiné kontakty, než ty, které využíval za účelem nákupu marihuany a dlouhodobě žije v Polsku. Z výpovědi obžalovaného ve věci vedené u Okresního soudu v Olomouci pak plyne, že tuto marihuanu zjevně nakoupil od jiných osob. Odsouzen byl jen za přechovávání marihuany, tedy jiný trestný čin. V mezidobí již vykonal uložený trest a byl něj osvědčen, tedy hledí se na něj jako na netrestaného. K tomuto odsouzení proto nelze v této věci dále přihlížet.

VI. Ke skutkovým zjištěním a právním závěrům

38. Ve vztahu k samotné podstatě odvolací argumentace obžalovaných je zřetelné, že se jedná především o námitky k obsahu skutkových zjištění nalézacího soudu. Z pohledu základních pravidel přezkumného řízení, jak jsou rozvedeny výše, vrchní soud v obecné rovině připomíná, že v podmínkách právní úpravy trestního procesu v České republice v řízení o řádném opravném prostředku – odvolání toto není postaveno na úplném revizním principu, tedy, že by před soudem druhého stupně, jako soudem odvolacím, mělo proběhnout znovu v celém rozsahu dokazování stejně jako v řízení před soudem prvního stupně, tzn. že by se v podstatě zopakovalo hlavní líčení. Je tomu tak proto, že těžiště dokazování, jakožto jedné z nejdůležitějších součástí procesního práva, se nachází především u soudu prvního stupně, s možnou korekcí v řízení před soudem druhého stupně jako soudem odvolacím. Průběh dokazování je ovládán zejména zásadami vyhledávací, bezprostřednosti a ústnosti, volného hodnocení důkazů a presumpcí neviny. Hodnotit důkazy tak může jen ten soud, který je také v souladu s principem bezprostřednosti a ústnosti provedl, protože jen díky tomu může konkrétní důkazní prostředek vyhodnotit a získat z něj relevantní poznatky. Zásada bezprostřednosti, ve spojení se zásadou ústnosti, zde hraje významnou roli, soud je totiž přímo ovlivněn nejen samotným obsahem důkazního prostředku, ale i jeho nositelem (pramenem důkazu). Jen takový způsob dokazování může hodnotícímu orgánu poskytnout jasný obraz o dokazované skutečnosti a vynést rozhodnutí pod bezprostředním dojmem z provedených důkazů. I odborná literatura (např. [REDAKCE],

J. a kol. Trestní právo procesní, 5. vydání. Praha: Leges, 2018, str. 170 a násl.) uznává, že nejlepší cestou pro správné rozhodnutí je zhodnocení skutkových okolností na podkladě bezprostředního dojmu z přímého vnímání v osobním kontaktu. Zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí, je tedy prvořadým úkolem nalézacího soudu.

39. Ve spojitosti s otázkou případných odlišných skutkových zjištění odvolacího soudu je třeba také odkázat na úpravu § 259 odst. 3 tr. ř. Podle něj odvolací soud může sám rozhodnout rozsudkem ve věci jen tam, kde může učinit nové rozhodnutí na podkladě správně zjištěného skutkového stavu, popřípadě skutkového stavu, který byl změněn na základě důkazů provedených přímo před odvolacím soudem. Odvolací soud přitom nenahrazuje a ani nesmí nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Doplnění dokazování ve veřejném zasedání mu primárně slouží k tomu, aby mohl rozhodnout o odvolání, přičemž mu nic nebrání v tom, aby i po jeho provedení zrušil napadený rozsudek a věc za podmínek § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Provádění důkazů odvolacím soudem je tedy limitováno jednak z hlediska jeho rozsahu a dále z hlediska jeho důvodů (odvolací soud nemůže důkazy opakovat jen proto, aby je mohl hodnotit odlišným způsobem). Do hodnotící činnosti soudu prvního stupně tak může odvolací soud zasahovat jen v těch případech, kdy toto hodnocení nesplňuje požadavky § 2 odst. 6 tr. ř., dle kterého orgány činné v trestním řízení obecně „hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu“. Nadřízený soud proto může vytknout nalézacímu soudu např. nelogičnost jeho hodnocení, nepřihlédnutí k okolnostem významným pro rozhodnutí, opomenutí nějakého důkazu či zkreslení jeho obsahu. Nemůže však žádným způsobem zavazovat soud prvního stupně, jak má ten či onen důkaz hodnotit. Z pohledu požadavku na jiné hodnocení důkazů odvolacím soudem je nutno uvést to, že odvolací soud nemůže podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem, jestliže soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. ř., neboť v takovém případě nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení (viz též R 53/92).

40. Budou-li výše uvedené teoretické premisy vztaženy na trestní věc obžalovaných, je nutno konstatovat, že postup při provedení důkazů nalézacím soudem považuje odvolací soud v podstatné míře za zcela logický a jeho hodnotící závěry jsou v zásadě srozumitelné, když je obecně zřejmé, z jakých důvodů se přiklonil k obsahu a věrohodnosti usvědčujících důkazů při posouzení viny obžalovaných a jejich obhajoby. Odvolací soud přistoupil pouze k dílčímu doplnění dokazování ve vztahu k obžalovanému [REDACTED] v souladu s návrhy stran vyjádřenými v jejich opravných prostředcích. Způsob, jakým krajský soud provedené důkazy hodnotil, rozhodně nelze označit za odporující znění § 2 odst. 6 tr. ř. Současně je nutno uvést, že odůvodnění napadeného rozsudku zcela odpovídá požadavkům ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř., neboť krajský soud zmínil a rozvedl obsah jednotlivých skutečností, z nichž své skutkové závěry dovodil, vyložil, které skutečnosti významné pro posouzení viny vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, i jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Proto lze pro stručnost odkázat zejména na tzv. dílčí závěry, v nichž krajský soud průběžně hodnotil provedené důkazy ve vztahu k jednotlivým útokům tak, jak jsou rozčleněny ve výroku napadeného rozsudku.
41. Pro úplnost lze shrnout, že vina obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] je prokazována výpověďmi svědků z řad uživatelů marihuany, kterou kupovali od [REDACTED], svědků z řad osob, které se podílely na tzv. škubačkách, spoluobviněných [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu telefonního čísla [REDACTED] a v neposlední řadě protokoly o domovních prohlídkách v místech bydliště obou obžalovaných.
42. Skutečnost, že tzv. škubačky, akce pořádané [REDACTED] za účelem zpracování usušených rostlin konopí do toxikomansky využitelné podoby, probíhaly již v roce 2015, je dokládána výpověďmi svědků, kteří se jich účastnili, a to [REDACTED] či [REDACTED], a navíc koresponduje s nákupem sazenic rostlin konopí [REDACTED] již na jaře 2015 (viz výpověď [REDACTED], skutek pod bodem I./1.). Svědek [REDACTED] dokonce hovořil již o období od roku 2014. Nelze než souhlasit se státním zástupcem, pokud poukázal na jednotlivé dokumenty přiložené k původně podanému opravnému prostředku (na které i nyní odkazuje odvolání) s tím, že datum formální kolaudace garáže nemůže mít vliv na její faktické využití k předmětnému účelu, když ji dle svých vlastních slov obžalovaný [REDACTED] užíval jako stavební buňku při stavbě domu. Nadto z provedených důkazů plyne, že tzv. škubačky se nekonalý pouze v garáži obžalovaného [REDACTED], ale i na jiných místech.
43. K dalším omamným a psychotropním látkám, s nimiž nakládal obžalovaný [REDACTED], lze především konstatovat, že nebylo možné přisvědčit jeho obhajovací argumentaci, že byl toliko jejich uživatelem a dále je nedistribuoval. Mimo samotné velké množství nalezených drog v bydlišti tohoto obžalovaného a jeho bratra nelze pominout výpovědi svědků, např. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o jejich odběru zejména v podobě odměny za pomoc při zpracování rostlin konopí.
44. Nelze přisvědčit ani námitce obžalovaného vznesené u veřejného zasedání, že s ohledem na to, že se jednotlivých škubaček účastnily čtyři či pět osob, je jimi uváděné množství vyprodukované marihuany čtyřikrát až pětkrát nadsazené. Jednotliví svědci totiž uváděli celkové množství takto vyprodukované marihuany a nalézací soud jimi uváděné množství nescítal, tzn. pokud tři osoby sdělily, že bylo vyprodukováno 500 g marihuany při jedné akci, soud nepočítal s množstvím 1 500 g, ale s 500 g coby konečným nejmenším množstvím marihuany, které společně byli schopni zpracovat. Obžalovaný [REDACTED] krom jiného uchovával po delší dobu ve svém domě velké množství sušené rostlinné hmoty marihuany, již měl plný dům i garáž, ale i dalších psychotropních látek, které nemohly být uschovávány bez jeho vědomí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

45. Zásada in dubio pro reo, na niž obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] v opravném prostředku poukazovali, vyplývá ze zásady presumpce neviny (§ 2 odst. 2 tr. ř.) a znamená, že za situace, kdy nelze odstranit dalším dokazováním důvodné pochybnosti o skutkové otázce významné pro rozhodnutí ve věci, je třeba rozhodnout ve prospěch obviněného. Je ji namístě použít jen tehdy, jsou-li pochybnosti o vině důvodné, takže v konfrontaci s nimi by výrok o spáchání trestného činu nemohl obstát. Pochybnosti musí být z hlediska rozhodnutí o vině závažné a již neodstranitelné provedením dalších či vyhodnocením stávajících důkazů. Podaří-li se pochybnosti odstranit, není důvodu rozhodovat ve prospěch obviněného, svědčí-li důkazy o jeho vině, třebaže jsou mezi nimi určité rozpory (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 11 Tdo 461/2017-74, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2017, č. j. 11 Tdo 1504/2016-49). V projednávaném případě tato situace ovšem nenastala, pochybnosti o vině obou obžalovaných, ve vztahu k základům trestní odpovědnosti za žalované jednání soudem prvního stupně, zjištěny nebyly a nebylo tak potřeba rozhodovat v jejich prospěch. Tato zásada se správně projevila výhradně v závěru o četnosti uskutečněných tzv. škubaček, množství při nich vyrobené marihuany a množství marihuany prodané obžalovanému [REDAKCE].
46. Vina obžalovaného [REDAKCE] je pak prokazována zejména výpovědí [REDAKCE], která je doplňována a potvrzována provedenými odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu telefonního čísla [REDAKCE]. Za příklad lze ve vztahu k útoku pod bodem III./3 uvést hovor ze dne 27. 6. 2018 v 15:56 hod., kdy se domlouvají [REDAKCE] a [REDAKCE] na smíchání množství marihuany, protože za půl hodiny přijede odběratel (viz č. l. 831v, sv. 3). Na tento hovor navazuje komunikace ohledně toho kdy a kde se potkají s tím, že SMS zprávou v 18:04 hod. [REDAKCE] informuje, že jsou na starém hřišti (viz č. l. 832, sv. 3), či pokud jde o obžalovaným striktně popíraný prodej kokainu obžalovanému [REDAKCE] ve vztahu k útoku pod bodem III./4 hovor ze dne 3. 8. 2018, v němž [REDAKCE] informuje [REDAKCE], že domluvil „kilo za 120“ (viz č. l. 840v, sv. 3), na to navazující hovor ze dne 7. 8. 2018, v němž [REDAKCE] informuje, že „ten borec to ještě nemá a shání to a smrdí někde v Krakově“ (viz č. l. 843, sv. 3) a hovor ze dne 8. 8. 2018, v němž se domlouvají na časovém harmonogramu setkání s „borcem“ (viz č. l. 843v, sv. 3). Na tuto komunikaci pak navazují SMS zprávy z pozdního večera v době od 22:48 do 22:53 hod., které se zjevně týkají kvality nakoupeného pervitinu. [REDAKCE] si stěžuje, že z toho zatím není „nějakej odvařenej“ s tím, že tomu dá šanci „na party je to vždy lepší, ale na zubech pecka“, přičemž [REDAKCE] mu radí, že v případě, kdy nebude spokojený, může to vrátit (viz č. l. 843v, sv. 3). V případě prodeje kokainu obžalovanému [REDAKCE] prostřednictvím [REDAKCE] nelze pominout ani výpověď svědka [REDAKCE], že pořídil od [REDAKCE] 3x až 4x kokain, který jej získal odněkud z [REDAKCE] nebo z Polska, i skutečnost, že kokain v držení obžalovaného byl skutečně nalezen. Protože žádné pochybnosti o vině obžalovaného [REDAKCE] v jeho neprospěch nevznikly, nebylo namístě aplikovat zásadu in dubio pro reo.
47. Pokud jde o žalovanou část jednání obžalovaného [REDAKCE] uvedenou v obžalobě, kdy měl opakovaně od května 2017 do září 2018 v 11 případech zakoupit od [REDAKCE] a [REDAKCE] nejméně 11 kg marihuany, kterou měl následně vyvézt do Polska a předat neustanovené osobě, je třeba obecně souhlasit se závěrem krajského soudu, že tato část jednání nebyla dostatečně důkazně podložena. Ačkoliv hodnocení nalézacího soudu stran předložených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, které byly pořízeny v trestní věci obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 53 T 10/2020, je velmi stručné, lze se ztotožnit s hodnocením, že z toho není zřejmé množství a doba uskutečnění odběrů marihuany. Četné telefonické

kontakty mezi [redacted] a obžalovaným [redacted],
konkrétně od 22. 8. 2018 do 30. 1. 2018 se jednalo o více jak 145 telefonních spojení (č. l.
959-965, sv. 4), ve spojení

s obsahem zajištěných konkrétních hovorů mezi [REDAKCE] a obžalovaným (viz č. l. 943- 951, sv. 4), svědčí o vyvrácené argumentaci obžalovaného, že opakovaně dodání marihuany žádal, ale nikdy k odběru nedošlo. Je zjevné, že komunikace mezi těmito osobami probíhala značně konspirativně. Nelze toliko na základě těchto informací bezpečně dospět k jednoznačnému závěru stran četnosti obchodů a množství obžalovaným nakoupené marihuany. Z formulací vzájemné komunikace je ovšem zcela jasné, že nějaké odběry byly uskutečněny. Na rozdíl od řízení ve věci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], v níž obžalovaný [REDAKCE] trestnou činnost svou i dalších osob, včetně obžalovaného [REDAKCE], doznal a rozvedl, v nyní projednávané trestní věci odmítl vypovídat. Stejně tak odmítl vypovídat [REDAKCE] i [REDAKCE]. Proto lze odůvodnit odlišný postup, pokud jde o vyhodnocení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu obžalovaného [REDAKCE] a těchto osob. Odposlechy v případě posuzování viny i [REDAKCE] byly totiž doplňovány dalšími důkazy, mimo jiné i výpovědí [REDAKCE].

48. Ačkoliv byli [REDAKCE] a [REDAKCE] rozsudkem Krajského soudu v Brně 12. 12. 2022, č. j. 53 T 10/2020-3293, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 8. 2023, č. j. 6 To 13/2023-3369, shledání vinnými jednáním spočívajícím mimo jiné v prodeji marihuany obžalovanému [REDAKCE] a ve vztahu k [REDAKCE] byla rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2022, č. j. 53 T 1/2022-66, schválena dohoda o vině a trestu mezi ním a státním zástupcem (mimo další osoby), rovněž se týkající obchodů s obžalovaným [REDAKCE], nelze pouze z nich vycházet. V nyní projednávané věci nemá soud k dispozici úplný rozsah důkazů, z nichž pramenilo hodnocení soudem v řízení pod sp. zn. 53 T 10/2022, resp. 53 T 1/2022.
49. Skutkové okolnosti vymezené soudem prvního stupně našly své správně vyjádření i v hmotněprávních závěrech uvedených ve výroku rozsudku a jeho odůvodnění. Odvolací soud proto pro stručnost v podrobnostech na toto jeho odůvodnění odkazuje (body 104.-115. odůvodnění napadeného rozhodnutí).
50. Obžalovaný [REDAKCE] byl důvodně uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), d), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť neoprávněně vyrobil, prodal, jinak jinému opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku (konkrétně kokain, rostliny konopí s obsahem látky delta-9-tetrahydrokanabinol, MDMA, metamfetamin a bromazepam) a takový čin spáchal ve velkém rozsahu, jako člen organizované skupiny a ve větším rozsahu vůči dítěti. Obžalovaný [REDAKCE] byl důvodně uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť neoprávněně vyrobil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku (konkrétně kokain, rostliny konopí s obsahem látky delta-9-tetrahydrokanabinol, metamfetamin a bromazepam) a takový čin spáchal ve velkém rozsahu jako člen organizované skupiny. Obžalovaný [REDAKCE] byl pak důvodně uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť neoprávněně prodal, jinak jinému opatřil, dovezl a vyvezl omamnou a psychotropní látku (konkrétně kokain a rostliny konopí s obsahem látky delta-9- tetrahydrokanabinol) a takový čin spáchal ve značném rozsahu.
51. S ohledem na námitky stran právního posouzení jednání obžalovaných, zejména v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], se odvolací soud k těmto vyjádří podrobněji dále, byť se se závěry krajského soudu ztotožnil a na ně odkazuje.
52. Předně nelze souhlasit s obhajobou bratrů [REDAKCE] o neexistenci jakékoli organizované Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

skupiny, v níž trestnou činnost spáchali. „Organizovanou skupinou“ se rozumí sdružení nejméně tří osob, jejichž vzájemná součinnost na trestné činnosti se vyznačuje plánovitostí,

odpovídajícím rozdělením úloh mezi jednotlivé členy a koordinací jejich jednání v takové míře, že to zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Pro účast na organizované skupině není třeba, aby obžalovaný znal veškeré osoby podílející se na její činnosti nebo jejich úkoly, ale postačuje, že se svým jednáním do takové koordinované činnosti začlení a je obeznámen s jejím účelem, nemusí být přímo členem skupiny, je-li na její činnost navázán. Za dostačující lze považovat i účast na činnosti organizované skupiny, která nemusí naplnit všechny znaky spolupachatelství (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2018, č. j. 11 Tdo 155/2018-137). Není ani třeba, aby existoval pevný a výslovný mechanismus přijetí osoby jako člena organizované skupiny, stejně jako aby na posuzovaném protiprávním jednání participovali všichni její členové jako spolupachatelé. Ani skutečnost, že se nepodařilo zjistit totožnost všech členů organizované skupiny, ještě nevylučuje posouzení této skupiny jako organizované skupiny. Pro takovou kvalifikaci stačí, pokud bylo prokázáno, že mezi nejméně třemi osobami reálně existujícími a vzájemně spolupracujícími existovala vzájemná součinnost na realizování trestné činnosti, vykazující takovou míru plánovitosti jejího průběhu a tomu odpovídající koordinaci úloh jednotlivých účastníků, že tyto okolnosti zvyšují pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 11 Tdo 362/2017-36). Pro trestný čin spáchaný organizovanou skupinou je typické, že při plánovitém a promyšleném rozdělení úkolů mezi její členy dochází ze strany některých členů jen k dílčím jednáním, která se sama o sobě jeví jako méně závažná, a to jak z hlediska své povahy, tak z hlediska příčinného významu pro způsobení následku. Rozdělení úkolů mezi více spolupachatelů je předpokladem toho, aby po spojení všech dílčích činností jednotlivých spolupachatelů bylo zamýšleného cíle dosaženo snáze a spolehlivěji.

53. Kvalifikované skutkové podstaty trestného činu míří na přísnější trestní postih závažných jednání, vymykajících se z běžného typového způsobu jejich spáchání. Z tohoto pohledu je třeba interpretovat znaky trestné činnosti mající organizovaný, závažný a rozsáhlý charakter. Je třeba připustit rozdíl mezi prostým dealerstvím mezi jednotlivými konzumenty, oproti obchodování s drogami ve velkém rozsahu, spočívajícím ve velkém množství látky, s vysokými obraty, s postupným dílčím jednáním většího množství osob sofistikovaným, promyšleným a skrytým způsobem tak, aby páčání takové trestné činnosti bylo co nejúspěšnější, ziskové a obtížně odhalitelné.
54. Pokud jde o vyžadovaný znak nejméně tří osob, je v konkrétním případě kromě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] evidentní zapojení více osob, tedy těch, které se podílely na pěstování rostlin konopí a těch, které byly účastny úpravě usušených rostlin při oddělení toxikomansky využitelných částí těchto rostlin při tzv. škubačkách, jejich vzájemné rozdělení úloh, přičemž právě dělba těchto úloh zajišťovala úspěšnější dokonání činu. Provedení činu se vyznačovalo zejména ze strany hlavního organizátora obžalovaného [REDAKCE] pečlivou a promyšlenou přípravou a jasným naplánováním průběhu páčání trestné činnosti od nakoupení sazenic, jejich rozdělení různým ustanoveným i neustanoveným osobám za účelem pěstování, poté usušení rostlin, jejich zpracování do toxikomansky využitelného stavu a následného prodeje. Jednotlivé úkony zapojených osob na sebe věcně navazovaly. Měly odpovídající časovou posloupnost a byly z těchto hledisek logicky skloubeny. V žádném případě se nejednalo o jakési náhodné seskupení, ale naopak o předem smluvené a organizované rozdělení rolí.
55. Úlohu obžalovaného [REDAKCE], byť byla zjevně méně aktivní, nelze bagatelizovat, neboť jen díky možnosti uskladnit v jeho domě a přilehlé garáži omamné a psychotropní látky a zpřístupnění jeho garáže k pořádání akcí, tzv. škubaček, bylo možno s marihuanou nakládat v takovém rozsahu. Jeho vědomý podíl na trestné činnosti je pak dokládán svědeckými výpověďmi osob zpracovávajících rostliny konopí, když z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] plyne, že ač se

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

obžalovaný těchto akcí aktivně neúčastnil, objevil se v garáži, s přítomnými prohodil pár slov a nepodívoval se nad tím, co se tam děje, příp. nebyl z toho rozladěný.

56. Rovněž odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu telefonního čísla obžalovaného [REDAKCE] dokládají komunikaci mezi bratry o sázení rostlin konopí, jejich pěstování a jejich sklizni, např. hovor ze dne 23. 8. 2018 v 17:36 hod., v němž se [REDAKCE] bratra ptá, jak má naložit se semínky na vysázené rostlině (viz č. l. 848, sv. 3), hovor ze dne 17. 10. 2018 v 17:44 hod., v němž se [REDAKCE] ptá [REDAKCE], zda se nepůjdou „vrhnout na ty kvítka“, která už jsou hotová a potřebují to (viz č. l. 867, sv. 3), hovor ze dne 2. 6. 2018 v 16:58 hod., kde [REDAKCE] sděluje [REDAKCE], že za dvacet minut jde škrabat (viz č. l. 826, sv. 3), či hovor ze dne 1. 10. 2018 v 10:12 hod., v rámci něhož se velmi pravděpodobně společně domlouvají na tom, že zajdou zkontrolovat vysázené kytky u tchána [REDAKCE] (viz č. l. 862v, sv. 3), příp. o samotném prodeji omamných a psychotropních látek a nakládání s nimi, např. hovor ze dne 11. 8. 2018 v 19:32 hod., kdy [REDAKCE] říká bratrovi, že [REDAKCE] by chtěl jedničku, [REDAKCE] se ptá jestli „celý grámek“, na to [REDAKCE] reaguje souhlasně s tím, že si pro to [REDAKCE] přijede k [REDAKCE] domů (viz č. l. 844v, sv. 3), nebo např. hovor ze dne 1. 9. 2018 v 12:31 hod., v němž [REDAKCE] bratra instruuje, aby odvezl „pytel trávy“, který je u doma (viz č. l. 851v, sv. 3), příp. hovor ze dne 7. 11. 2018 v 17:46 hod., v němž [REDAKCE] žádá [REDAKCE], aby přišel do garáže s „pírkem“, na což [REDAKCE] reaguje, že u něj byl [REDAKCE] a vykoupil to (viz č. l. 872v, sv. 3), hovor ze dne 12. 8. 2018 v 16:42 hod., kdy chce [REDAKCE], aby bratr vzal 10 g lebedy a naviguje jej, kde přesně je (viz č. l. 844v, sv. 3), či hovor ze dne 7. 9. 2018 v 18:34 hod., v němž [REDAKCE] po bratrovi požaduje, aby vzal z garáže 10 g, aby tam nemusel chodit (viz č. l. 853v, sv. 3).
57. V neposlední řadě pak nelze pomíjet výstupy provedené domovní prohlídky policejním orgánem dne 13. 11. 2018 (viz protokol na č. l. 545-568, sv. 2), podle nichž bylo v domě obžalovaného [REDAKCE] i v jeho garáži nalezeno obrovské množství rostlin konopí, které se zde sušily. Na půdě obžalovaného bylo nalezeno celkem 168 rostlin konopí o vzrůstu 100 až 190 cm, v jeho domě v dětském pokoji pak mimo sušenou rostlinnou hmotu i další drogy a v garáži dalších 100 ks částí rostlin konopí a množství sušené rostlinné hmoty. Sušená rostlinná hmota byla nalezena i na půdě garáže a její větve byly zavěšeny přímo v garáži. Je proto absolutně nepředstavitelné, že by si obžalovaný nebyl vědom, že má plný dům i garáž rostlin konopí, které mimo jiné vydávají charakteristický silný zápach. Z tohoto pohledu je nevýznamná jeho námitka odkazující na protokol o domovní prohlídce, zda policistům sdělil, že na půdě jeho domu na podlaze a v garáži se nachází marihuana či nikoli. Nepochybně si byl vědom, že v domě uschovává svému bratrovi nebývale velké množství sušené marihuany, která musela být logicky předmětem dalšího obchodu, ale i dalších uložených drog.
58. Objektivizované množství zjištěných omamných a psychotropních látek plně odůvodňovalo v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] právní kvalifikaci jejich jednání podle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť svým jednáním spáchali trestný čin ve velkém rozsahu.
59. Pro určení rozsahu drogy, s níž pachatel nakládá, se podpůrně vychází ze Stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. Tpjn 301/2013, které definuje „množství větší než malé“ a pro marihuanu jej specifikuje jako více než 10 g sušiny, přičemž nejmenší množství účinné psychotropní látky, jež musí obsahovat droga, aby bylo její zkoumané množství považováno za větší než malé je 1 g, pro kokain jej specifikuje jako více než 1 g s obsahem účinné látky 0,54 g, pro MDMA více než 4 tablety s obsahem účinné látky
- Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

0,34 g, pro metamfetamin více než 1,5 g s obsahem účinné látky 0,5 g a pro bromazepam jej specifikuje toliko vymezením množství účinné látky, a to 70 mg. Postup soudů podle tohoto

stanoviska je přijímán i judikaturou Ústavního soudu (srov. např. usnesení sp. zn. II. ÚS 2003/15, IV. ÚS 3186/17 a III. ÚS 3190/17). Usnesení velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 15 Tdo 1003/2012, pak rozvádí, že „větším rozsahem“ je desetinásobek množství většího než malého, „značným rozsahem“ desetinásobek takto určeného většího rozsahu a „velkým rozsahem“ desetinásobek takto určeného značného rozsahu. Již při stanovení hodnot množství většího než malého jednotlivých omamných a psychotropních látek ve svém stanovisku sp. zn. Tpjn 301/2013 Nejvyšší soud vycházel z reálné nebezpečnosti těchto látek ve vzájemném srovnání. Jinak řečeno, soudní praxe rozlišuje nebezpečnost a společenskou škodlivost jednotlivých omamných a psychotropních látek právě s ohledem na množství účinné látky, které je třeba k tomu, aby jednání pachatele bylo považováno za trestné (srov. přiměřeně např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2017, sp. zn. 11 Tdo 1323/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2016, sp. zn. 11 Tdo 988/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2019, sp. zn. 11 Tdo 486/2019 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2019, sp. zn. 11 Tdo 500/2019).

60. U obžalovaného [REDAKCE] bylo během domovní prohlídky dne 13. 11. 2018 (viz protokol na č. l. 515-531 a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, na č. l. 534-541, sv. 2) nalezeno 31,819 g kokainu s obsahem účinné látky celkem 11,518 g, což přesahuje větší rozsah, MDMA tablety o celkové hmotnosti 19,210 g s obsahem účinné látky 4,371 g, což přesahuje větší rozsah a sušená rostlinná hmota o hmotnosti 161,03 g s obsahem účinné látky 6,11 g. Dále dle provedeného dokazování obžalovaný [REDAKCE] nakládal s minimálně 15 kg marihuany, která byla připravována k distribuci na tzv. škubačkách, z níž minimálně 7 kg dále prodal, a to nejméně [REDAKCE] v množství 6,6 kg, [REDAKCE] v množství 200 g, [REDAKCE] v množství 100 g a [REDAKCE] v množství 100 g.
61. V neposlední řadě pak obžalovaný přechovával další obrovské množství drog v bydlšti svého bratra obžalovaného [REDAKCE], přičemž se v převážné většině jednalo o sušené rostliny konopí připravené ke zpracování v toxikomansky využitelnou marihuanu (připravené na tzv. škubačky). Během domovní prohlídky provedené dne 13. 11. 2018 (viz protokol na č. l. 545-568 a odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, na č. l. 574-577, sv. 2) byl v bydlšti obžalovaného [REDAKCE] nalezen i kokain o hmotnosti 1,93 g s obsahem účinné látky 0,29 g, metamfetamin v nepatrném množství, bromazepam o celkové hmotnosti 68,936 g bez spočítání množství účinné látky (odbor kriminalistické techniky a expertiz takovou analýzu neprovádí) a v neposlední řadě pak sušené rostliny konopí, a to jednak celé rostliny sušené na půdě domu obžalovaného [REDAKCE] v množství 168 ks rostlin vzrůstu od 100 do 190 cm, a jednak sušené části rostlin v batohu v dětském pokoji, v garáži a na půdě garáže o celkové hmotnosti toxikomansky využitelných částí takto zajištěných rostlin 20006,66 g s obsahem účinné látky celkem 1109,07 g. Z úředního záznamu o manipulaci s OPL ze dne 21. 11. 2018 (č. l. 569-571, sv. 2) se podává, že v případě zajištěných nezpracovaných rostlin konopí byly odděleny toxikomansky využitelné části a pouze ty dále zaslány k odborné expertize. To znamená, že zjištěné množství 20 kg sušené rostlinné hmoty zahrnuje pouze tyto toxikomansky využitelné části. Nelze proto přisvědčit námitce obžalovaného [REDAKCE], že celková hmotnost představuje i části odpadní, resp. toxikomansky nevyužitelné. Vedle toho obžalovaný [REDAKCE] umožnil svému bratru využít prostor své garáže k pořádání tzv. škubaček, při nichž bylo zpracováno minimálně 10 kg marihuany za účelem další distribuce.
62. Z takto provedeného přehledu množství zajištění omamných a psychotropních látek je dostatečně zřejmé, že již jen nalezená marihuana u obžalovaného [REDAKCE] dvojnásobně převyšuje kvalifikační znak velkého rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

Vedle toho nelze s ohledem na množství jednotlivých dalších drog pominout ani nakládání s kokainem a MDMA ve větším rozsahu a metamfetaminem a bromazepamem v nezjištěném množství. Za poněkud

nelogický je pak třeba, s ohledem na rozsah páchaní trestné činnosti a množství nalezených omamných a psychotropních látek, označit požadavek obhájce, aby jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo právně kvalifikováno toliko jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Zdůraznit je pak třeba to, že pro stanovení rozsahu páchané trestné činnosti není důležitý finanční prospěch, když jednání obžalovaných nebylo kvalifikováno podle § 283 odst. 3 písm. b) či odst. 4 písm.

b) tr. zákoníku. Celkový prospěch nebylo možno důkazně podložit.

63. Pro úplnost lze uvést, ačkoliv v projednávaném případě byl kvalifikační znak velkého rozsahu zcela zjevně překročen u samotného množství marihuany, že nakládání s jednotlivými drogami lze pro naplnění kvalifikačního znaku „ve značném rozsahu“ či „ve velkém rozsahu“ počítat, byť jednotlivě nelze u žádné takové drogy takový kvalifikační znak dovodit (viz usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 4. 2023, sp. zn. 5 To 11/2023, jež bylo schváleno k publikaci ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek NS).
64. Pro úplnost pak odvolací soud dodává, že pokud v popisu útoku pod bodem I./10, v němž se jednalo o opakovaný prodej marihuany v celkovém množství minimálně 100 g marihuany [REDAKCE], kterému v té době bylo 16-17 let, nebylo výslovně vyjádřeno povědomí obžalovaného o skutečném věku [REDAKCE], resp. o tom, že v době, kdy mu obžalovaný prodával marihuanu, nedovršil věku 18 let, z odůvodnění napadeného rozsudku (bod 83.) se podává, že s ohledem na to, že se spolu dobře znali, si této skutečnosti byl obžalovaný vědom. Nejedná se o takový nedostatek skutkového popisu, jenž by nutně měl vést k změně rozsudku, bez významu na hmotněprávní závěry a rozhodnutí o uložených trestech.
65. Argumentace směrem k povaze a druhu omamné látky nemůže mít vliv na otázku právního posouzení skutku. Je zřejmé, že konzumace tzv. lehkých drog není z hlediska zdravotních rizik a závislosti natolik škodlivá, jako je tomu u jiných drog, nicméně se stále jedná o látku, která byla na základě shromažďování dlouhodobých poznatků označena za drogu, jejíž zneužívání představuje natolik závažné nebezpečí, že je třeba protiprávní činnost v tomto směru podřadit trestněprávnímu režimu. Trestní zákoník v § 283 nijak nerozlišuje, zda se jedná o nakládání s marihuanou či jinými drogami. Pachatel hrozí stejný postih bez ohledu na druh látky, se kterou manipuluje. Míra škodlivosti jednotlivých omamných a psychotropních látek je zohledněna při stanovení nutného množství té které látky pro naplnění trestnosti nakládání s nimi a příslušnou právní kvalifikaci. Ostatně žádný z obžalovaných nenakládal toliko s marihuanou, ale i s jinými drogami, které lze označit za tzv. tvrdé drogy.
66. Objektivizované nejmenší množství zjištěných omamných a psychotropních látek v případě obžalovaného [REDAKCE], a to 6,6 kg marihuany a 200 g kokainu, pak plně odůvodňovalo užití právní kvalifikace jeho jednání podle § 283 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť svým jednáním spáchal trestný čin ve značném rozsahu. Jak bylo zmíněno při odůvodnění právní kvalifikace jednání obžalovaných [REDAKCE], pro určení rozsahu drogy, s níž pachatel nakládá, se podpůrně vychází ze Stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. Tpjn 301/2013, ve spojení s usnesením velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. 15 Tdo 1003/2012. Minimální množství obžalovaným [REDAKCE] nakoupené marihuany 6,6krát převyšuje hranici kvalifikačního znaku spáchání trestného činu ve značném rozsahu, prodané množství 200 g kokainu pak tento kvalifikační znak převyšuje 2krát. Celkové množství všech druhů drog, s nimiž podle provedeného dokazování nakládal, tak převyšoval značný rozsah 8,6krát, tedy významně se blížil již hodnotě kvalifikačního znaku spáchání trestného činu ve velkém rozsahu, jež představuje desetinásobek značného rozsahu. Ačkoliv je zcela zjevné, že obžalovaný [REDAKCE] nakupoval marihuanu i od dnes již odsouzených [REDAKCE] a [REDAKCE], nelze dovodit jakékoli, byť minimální, množství takto zobchodované marihuany.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

by proto nemělo vliv ani zobecnění této skutečnosti a její uvedení do popisu skutku ve výroku o vině, a proto odvolací soud neshledal podmínky pro zrušení napadeného rozsudku a nápravu tohoto nedostatku.

67. K návrhu obžalovaného [REDAKCE] odvolací soud doplnil dokazování o obžalovaným předložený znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, vypracovaného [REDAKCE] ze dne 1. 10. 2021 (č. l. 1531-1534, sv. 5), podkladové materiály ke znaleckému posudku, a to propouštěcí zprávu z hospitalizace z [REDAKCE] klinické nemocnice [REDAKCE] klinického oddělení neurologie a pediatrie od 27. 4. 2021 do 28. 4. 2021 (český překlad na č. l. 1535-1537, sv. 5) a článek o kanabinoidech (č. l. 1538, sv. 5), včetně kopií fotografií dcery obžalovaného (č. l. 1539-1545, sv. 5), a posudek o zdravotní stavu [REDAKCE] a vztazích v rodině obžalovaného ze dne 18. 5. 2023 (č. l. 1853-1855, sv. 7), což soud prvního stupně neučinil. Takto navrhované důkazy měly dle obžalovaného svědčit o nízké společenské škodlivosti jeho jednání. Aniž by odvolací soud chtěl jakkoliv bagatelizovat zdravotní stav dcery obžalovaného, nelze nepoukázat na jisté nesrovnalosti dílčích tvrzení obžalovaného. Ze znaleckého posudku se podává, že posuzovaná trpí velmi častými epileptickými záchvaty, což je v rozporu s tím, co obsahuje propouštěcí zpráva, podle níž prodělala pacientka poslední záchvat ve věku 5 let a předchozí záchvat v odstupu ve věku 2-3 let (č. l. 1535-1537, sv. 5). Také tvrzená nutnost soustavné 24hodinové péče o dítě ze strany obou rodičů se mimo jiné rozchází ze zjištěním, že obžalovaný opakovaně absolvoval několikadenní vzdálené cesty mimo bydliště. Obecně předkládaná hodnocení postrádají nezbytné objektivnosti a je zjevné, že pramení zejména ze subjektivních málo ověřených informací sdělovaných obžalovaným a matkou dítěte.
68. Ačkoliv je z popisu diagnózy dcery obžalovaného i skutečnosti, že je významně odkázána na péči jiných osob a je zjevný její velmi nepříznivý a dlouhodobě zásadně neměnný zdravotní stav, nemůže to nijak ospravedlnit prokázané trestné jednání obžalovaného, který neměl žádné oprávnění marihuany z území České republiky do Polska vyvážet. Na trhu existuje velké množství legálních konopných léčivých přípravků. Argumentace obžalovaného, že legální konopné prostředky jsou příliš drahé, v situaci, kdy byl ochoten a schopen za nelegálně opatřenou marihuany zaplatit minimálně 230 000 Kč, se jeví jako vysoce nepřiléhavá. Obhajovací argumentaci obžalovaného se pak zásadně vymyká skutečnosti, že mimo nákupů marihuany opakovaně prodal [REDAKCE] kokain. Zde je již zcela nemyslitelné, že takto činil pouze v zájmu pomoci své nemocné dceři. Jednak je zde zjevný zistný motiv a jednak i tato skutečnost svědčí o tom, že se zkušeně pohyboval v drogovém prostředí a jen utvrzuje v závěru, že jen prostě dlouhodobě intenzivně obchodoval s drogami za takových okolností, že to nijak nesnižuje namítaný stupeň škodlivosti takového jednání.

VII. K uloženým trestům

69. Při ukládání trestů se nalézací soud zabýval obecnými zásadami pro ukládání trestu, zejména podmínkami ustanovení § 39 tr. zákoníku, tyto pak aplikoval na konkrétní okolnosti případu z hlediska povahy a závažnosti trestného činu, který obžalovaní spáchali, s přihlédnutím k jejich osobním, rodinným a majetkovým poměrům, jejich dosavadnímu způsobu života, konkrétním okolnostem, za nichž byla trestná činnost spáchána, a možnostmi resocializace.
70. Byť se ukládané tresty odnětí svobody mohou jevit, zejména u obžalovaného [REDAKCE], jako přísné, zákonem vymezená trestnost činu vychází z pohledu společnosti na závažnost nekontrolovaného nelegálního nakládání a obchodování s jedy, omamnými a psychotropními látkami, v souvislosti s mezinárodními závazky, vyplývajícími z jednotlivých mezinárodních úmluv, ale také samotných zásadních negativních důsledků šíření omamných látek na celou společnost. Ochrana společnosti vyžaduje přísné trestání pachatelů takové trestné činnosti a zákon stanoví rozmezí trestů, jež je třeba za splnění zákonných podmínek respektovat.

71. V důsledku použité právní kvalifikace byl obžalovanému [REDACTED] ukládán trest odnětí svobody v trestní sazbě od 8 do 12 let (§ 283 odst. 3 tr. zákoníku). Krajský soud dospěl k závěru, že je třeba mu uložit trest v trvání 9 let, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby, pro jehož výkon jej zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Při ukládání tohoto trestu zohlednil jako polehčující okolnost dosavadní bezúhonnost obžalovaného, naopak za přitěžující označil skutečnost, že obžalovaný spáchal trestný čin po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti, způsobil jím větší škodlivý následek z hlediska celkového rozsahu drog, s nimiž nakládal, významně překračující zákonnou hranici velkého rozsahu, a že pokračoval v trestné činnosti po delší dobu. Odvolací soud má za to, že takto vyměřený trest nelze považovat za nepřiměřeně přísný, natož za trest exemplární, naopak, při zohlednění délky páčání trestné činnosti, její sofistikovanosti, postavení obžalovaného v rámci organizované skupiny, kdy jej lze označit za osobu sdružující a propojující ostatní její členy, množství různých drog, s nimiž obžalovaný nakládal, i jeho přístupu k trestnímu řízení, jej lze označit za adekvátní. Z výše uvedených důvodů nebyly shledány podmínky pro mimořádné snížení trestu dle § 58 odst. 1 tr. zákoníku.
72. Obžalovanému [REDACTED] byl v důsledku použité právní kvalifikace ukládán trest odnětí svobody v trestní sazbě totožné jako v případě obžalovaného [REDACTED]. Takto ukládaný trest byl modifikován užitím § 58 odst. 1 tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody s tím, že v úvahu přicházející trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě, byť na spodní hranici, v trvání 8 let se jevil, s ohledem na pozici obžalovaného [REDACTED] v organizované skupině a že se sám neúčastnil tzv. škubaček a nepodílel se intenzivně na prodeji drog, jako nepřiměřeně přísný. Pokud na základě těchto skutečností dospěl soud prvního stupně k nutnosti uložit trest odnětí svobody v trvání 6 let mimořádně snížený pod trestní sazbu, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, nelze jeho postupu nic podstatného vytknout. Takto uložený trest splňuje požadavky na individualizaci ukládaných trestních sankcí a zákonné podmínky. Bylo tak odlišeno zcela rozdílné postavení obžalovaného [REDACTED], oproti postavení jeho bratra, organizátora trestné činnosti. Je ovšem zřetelné, že jeho účast nespočívala jen v poskytnutí možnosti k výrobě marihuany sušením vypěstovaného konopí a její ukrytí ve svém domě, ale i v aktivnějším zapojení do trestné činnosti organizované bratrem, jak naznačují provedené odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a jeho částečné doznání. Sám totiž konopí pěstoval, zajišťoval pěstování u jiných osob a dokonce jej dále byť v omezeném rozsahu distribuoval.
73. Rovněž trest odnětí svobody ukládaný obžalovanému [REDACTED] v trestní sazbě od 2 do 10 let (§ 283 odst. 2 tr. zákoníku) ve výměře 3,5 roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, nelze považovat za nepřiměřeně přísný, při zohlednění přitěžujících okolností spáchání činu s rozmyslem, ze ziskuchtivosti a páčání trestného činu opakovanými útoky po dobu několika měsíců. Přehlédnout nebylo možné ani to, že obžalovaný nenakládal pouze s marihuanou, nýbrž ve značném rozsahu i s kokainem. Odvolací soud při zvažování návrhu státního zástupce na zpřísnění uloženého trestu odnětí svobody dospěl k závěru, že trest vyměřený v dolní třetině zákonné trestní sazby je adekvátní. Odpovídá povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, tak poměrům a možnostem nápravy obžalovaného, k odstupu času, kdy se další trestné činnosti nedopustil, i jeho rodinné situaci. Je třeba dodat, že již nepřicházelo v úvahu uložení souhrnného trestu ve vztahu k jeho odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 13. 2. 2019, č. j. 2 To 194/2018-71, neboť usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne 2. 1. 2024, č. j. 2 To 194/2018-157, bylo vysloveno, že se osvědčil, přičemž tímto okamžikem se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen.
74. Samotný odstup času od spáchání závažné, intenzivní a dlouhodobě páchané trestné činnosti obžalovanými, zakončené zásahem policejního orgánu, nelze ovšem považovat za zásadní. Je

třeba zdůraznit, že průběh trestního řízení navazoval na posouzení trestnosti velkého množství dalších osob na společné činnosti participujících. To vedlo ke značné komplikovanosti celého průběhu řízení. Obžalovaní se svým přístupem významně nenapomohli zkrácení celé délky řízení, jež mohlo být ukončeno mnohem dříve a s významně nižšími náklady státu. Obžalovaní zvolili v rámci své obhajoby zjevně špatné řešení, ať již pod vlivem vlastního rozhodnutí, či rady jiných, v situaci, kdy od počátku řízení o jejich vině svědčilo velké množství shromážděných důkazů. Nevyužili možnosti žádného z nabízejících se tzv. konsenzuálních způsobů řešení trestního řízení ve smyslu uzavření dohody o vině a trestu, prohlášení viny, případně prohlášení nesporných skutečností, byť byli o těchto možnostech řádně poučeni, a zároveň další osoby participující na jejich trestné činnosti tak učinily. Podstata těchto institutů spočívá ve formálním zjednodušení procesu trestního řízení a jeho ekonomických důsledků, za eventuálních podmínek uložení mírnějšího trestu. Takto nebylo možno při úvaze o ukládaném trestu obžalovaných aplikovat ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, ani nalézt významné polehčující okolnosti jejich skutečného a bezvýhradného doznání, jejich upřímné lítosti a skutečného napomáhání při objasňování své trestné činnosti.

75. Hlavním účelem trestu je ochrana společnosti před trestnými činy a jejich pachatelé, která se uskutečňuje prostřednictvím individuální a generální prevence, přičemž obě složky se vzájemně podmiňují a doplňují. Ve smyslu individuální prevence má trest zabránit pachateli páchat další trestné činy, usilovat o jeho nápravu a jeho znovu začlenění do společnosti. Generálně preventivní účinek spočívá v tom, že společnost je spravedlivě a včas ukládanými tresty utvrzována v tom, že právo skutečně slouží k ochraně společenských zájmů, a zároveň upozorňována na právní následky, které lze při porušení právních norem očekávat. Disproporce mezi generální a individuální prevencí způsobují, že uložený trest není pocíťován jako spravedlivý (ať již trest příliš shovívavý, nebo trest přehnaně přísný), ani společností, ani pachatelem. Tzv. exemplární trestání, které představuje nepřiměřeně přísné trestání pachatelů, kdy přísnost je odůvodňována pouze potřebou odstrašit veřejnost, narušuje vyváženost prevence a represe, represe je pak povýšena na úkor prevence (■ ■ ■ ■ ■).

P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 486–508). V daném případě ovšem nelze uložené tresty považovat za nepřiměřeně přísné, či exemplární. Nepodmíněné tresty ukládané obžalovaným pro ně jistě nejsou tresty mírnými. Ovšem s ohledem na trestní sazbu, která na projednávaný čin dopadá, vysokou společenskou škodlivost, skutečnost, že se všichni dopouštěli trestného jednání po delší dobu a ve velkém množství nakládali s různými typy omamných a psychotropních látek, rozhodně nelze považovat vyměřené tresty za nepřiměřené. Pro úplnost odvolací soud doplňuje, že v době spáchání trestného jednání ani jeden z obžalovaných nebyl ve věku blízkému věku mladistvých, když nejmladší z obžalovaných ■ ■ ■ ■ ■ měl 25–28 let. Nelze proto jejich jednání posuzovat jako mladickou nerozvážnost. Byli také plně přičetní, z hlediska věku trestně odpovědní a vědomi si trestnosti svého jednání.

76. Obžalovaným ■ ■ ■ ■ ■ a ■ ■ ■ ■ ■ byly vedle trestu odnětí svobody ukládány další tresty postihující je na majetku, přičemž odvolací soud neshledal žádné pochybení při jejich ukládání. Peněžité tresty byly ukládány za splnění podmínek § 67 odst. 1 tr. zákoníku za trestnou činnost spáchanou ze ziskuchtivosti, jejich výměra pak odpovídá parametrům zakotveným v § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Dle zjištěných a u odvolacího soudu potvrzených majetkových poměrů obžalovaných nelze dovodit ani případnou nedobytnost takto uložených trestů ve smyslu § 68 odst. 6 tr. zákoníku. Trest propadnutí věci byl pak ukládán jednak za splnění podmínek § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve vztahu k věcem, jež lze označit za nástroje trestné činnosti, kdy v případě obžalovaného ■ ■ ■ ■ ■ se jednalo o omamné a psychotropní látky zajištěné v jeho bydlíšti a v bydlíšti jeho bratra, v případě obžalovaného ■ ■ ■ ■ ■ o finanční hotovost, kterou měl u sebe při

svém zadržení, která zcela zjevně sloužila k dalšímu nákupu marihuany, a proto ji lze důvodně považovat za nástroj trestné činnosti. V případě obžalovaného [REDAKCE] též za splnění podmínek § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl správně uložen i trest propadnutí zprostředkovaného výnosu z trestné činnosti, tedy osobního automobilu a peněz, které získal tím, že páchal trestnou činností. Ostatně proti takto uloženým trestům námitky opravných prostředků obžalovaných nesměřovaly.

77. S ohledem na to, že soud prvního stupně rozhodl ve výrocích o vině i trestu zákonným způsobem a jednotlivé důvody opravných prostředků obžalovaných a státního zástupce nebyly shledány opodstatněnými, odvolací soud podle § 256 tr. ř. podaná odvolání jako nedůvodná zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Brně). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 13. března 2025

JUDr. Libor Losa v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje
[REDAKCE]

[REDAKCE]
Digitálně podepsal
Jakobová
Datum: 2025.04.07
12:42:40 +02'00'